ÉLETÜNK

LIII. évf. 6. szám

Az európai magyar katolikusok lapja

2021. június

GYERMEKEK NÉLKÜL NINCS JÖVŐ

„Az a társadalom, amelyik nem fogadja be az életet, megszűnik létezni. A gyermekek jelentik azt a reményt, amely egy nép újjászületését jelzi” – hangsúlyozta Ferenc pápa május 14-én azon a Vatikán közelében található Auditórium épületében tartott, a demográfiáról szóló konferencián, amelyet az olaszországi általános születési helyzet tárgyában az olasz Családegyesületek Fóruma szervezett. Megnyitóbeszédében a Szentatya kiemelte a szolidaritás, a születési arányok javításának, a család védelmének és a nemzedékek fenntarthatóságának fontosságát. Szavai szerint elengedhetetlen Olaszország újbóli fellendítése, amelyet *„az élet és az ember támogatásával kell kezdeni”.*

„Ha most nem a családokat állítják a középpontba, akkor nincs jövő; de ha a családok újra fellendülnek, akkor minden újraindul” – mutatott rá Ferenc pápa, és aláhúzta: a gyermek a legnagyobb ajándék mindenki számára. A gyermekszületések hiánya, amely az elöregedő népességhez vezet, hallgatólagosan megerősíti, hogy minden rólunk szól, hogy csak az egyéni érdekeink számítanak. Ez inkább a gazdagabb, fogyasztói társadalmakra jellemző, amelyekben nagyobb közömbösség és kevesebb szolidaritás tapasztalható – tette hozzá Ferenc pápa, és arra szólított fel mindenkit, hogy segítsünk egymásnak *„újra felfedezni az adás bátorságát és a bátorságot ahhoz, hogy az életet válasszuk”.*

„Nem leszünk képesek fenntartani a termelést és védeni a környezetet, ha nem figyelünk a családokra és a gyermekekre. A fenntartható növekedés ebből származik” – világított rá a Szentaty a. Beszéde végén köszönetet mondott mindazoknak, akik hisznek az emberi életben és a jövőben. *„Néha úgy érzitek majd magatokat, mintha a sivatagba kiáltanátok vagy szélmalmok ellen harcolnátok. De akkor is haladjatok előre, ne adjátok fel* – biztatott –, *mert szép dolog álmodni a jóról és építeni a jövőt. És gyermekek születése nélkül nincs jövő.”* *(Forrás: Vatikáni Rádió)*

BUDAPESTRE VÁRJÁK FERENC PÁPÁT

Elkészült a 2021. szeptember 5–12. közötti budapesti katolikus világtalálkozó programja – jelentették be a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) szervezői május 13-án. A sajtótájékoztatón elhangzott: a nyitó- és záróesemény a Hősök terén lesz és az utóbbin Ferenc pápa is részt vesz. Üzenetértékű a Szentatya látogatása, hiszen legutóbb 21 évvel ezelőtt, II. János Pál pápa volt jelen Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson, Rómában. A pápák rendszerint követek útján képviseltetik magukat a világeseményeken és videóüzenetekben köszöntik a zarándokokat.

A NEK alapvetően katolikus világtalálkozó, de 2021-ben jóval több is lehet ennél: minden jószándékú ember első nagy találkozása a világjárvány után – mutatott rá Mohos Gábor püspök, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Titkárságának vezetője és Fábry Kornél, a NEK főtitkára. A kongresszus programjairól elmondták: azok változatosak lesznek, megszólítják a hitet mélységében megélőket éppúgy, mint azokat, akik keresik az utat, a találkozást Jézussal, amelyre a világesemény meghívása is utal.

A kongresszus programját lapunk 7. oldalán találják meg olvasóink.

Városi István
PÉTER-PÁL REGGELÉN

Ennyire fényes, ennyire tüzes
Mióta élek, nem volt még a nap.
Sohase szórt a szűz mezők fölé
Ennyi rubint és ennyi aranyat,
Mi is van hát ma? Ah, igen, tudom:
Szent Péter és Szent Pál
bolyong az égen.

Szent Péter ajkán ég a vallomás:
Te Krisztus vagy s én Tebenned
hiszek...
Soha még vulkán nem szórt ég felé
E vallomásnál lángolóbb tüzet.
Ez ég ma is a napban. Ó a hit
Emésztő, gyújtó titkok titka folyton.

Szent Pál suhan az új világ fölött.
Csóvát dob Róma hét pogány hegyén.
Micsoda izzó tenger kavarog
Szavaiban és tollai hegyén...
Ez süt ma is a napban. Ó a szó
Világokat hamvaszt és kelt, ha éget.

Körülöttem most búzák, pipacsok,
Érő barackok, meggyek és diók...
És Szentgyörgymezőn kondul
a harang
És hirdet édes, mézes égi jót...
A harangszóra torkos madarak
Otthagyják a gyümölcsöt s énekelnek.

Reszketve állok itt a pázsiton.
Mi kél ma bennem? Béke vagy vihar?
Földre szorít az Isten most, avagy
Égig ragad föl sugaraival?
Ó reggel, reggel! Szent. Csodálatos.
Ki az, ki rólad ékesen beszélhet?

Mert ilyen fényes, ennyire tüzes,
Mióta élek, nem volt még a nap.
Sohase szórt a szűz mezők fölé
Ennyi rubint és ennyi aranyat.
Mi is van hát ma? Ah, igen, tudom:
Szent Péter és Szent Pál
bolyong az égen.

PÉTER SZERETETVALLOMÁSA

Írta: Sebestyén Péter

Szent Péter és Pál apostolfejedelmek ünnepe alkalmából elmélkedésünk gondolatait a János evangéliumának 21. fejezetében leírtakhoz kapcsoljuk (Jn 21,1–19).

A történet főszereplője Péter, a szeretett tanítvány és Jézus. Péter már tanult emberi kudarcaiból. Húsvétvasárnap is Jánossal futnak a sírhoz. A hagyomány szerint neki külön is megjelent már a feltámadt Jézus, de valami még hiányzott: a nagy rehabilitáció, a közösség előtti színvallás. Amikor a szeretett tanítvány szájából elhangzik a felismerés: *„Az Úr az!”,* még az illemre is gondol, visszaveszi felsőruháját, a vízbe ugrik, hogy a bárka előtt a partra érjen. A vonzásnak engedve siet, mert érzi, hogy neki találkoznia kell a Mesterrel. Ezúttal sem volt sikeres a halászat, és a Mester szavai eszébe juttatják az első nagy fogást. Itt nincs veszteniva ló.

Hétköznapi a történet, de nem mindennapi következményekkel. Az ő hite is sokat fejlődött. Jézus most már nem is a hitére kíváncsi, hanem a szeretetére – hiszen ehhez kell a legnagyobb bátorság, ez a legnagyobb kockázat. Ez az élet alaptörvénye. Ahogy az elhagyott kutya csapkodva és vadul, kétségbeesetten és örömmel úszik gazdája felé, úgy Péter is Jézus felé. Amikor partot érnek, már kész a reggeli: a szokásos jézusi kenyér és hal. Az övékből is visznek oda, hiszen a kenyér és a bor, az élet kenyere és az üdvösség kelyhe egyszerre Isten áldása és emberi munkánk gyümölcse.

Bizonyára csend van evés közben, senki nem mer kérdezősködni, hisz' tudják, hogy az Úr az! Péterben is ott motoszkál a csodálat és bűntudat, a megrendülés, a kétely és magabiztosság. Talán a falat is nehezen csúszik le torkukon az izgalomtól. És akkor Jézus megtöri a csendet: *„Simon, Jónás fia, jobban szeretsz engem, mint ezek?”* Vizesen dideregve, a Tiberias-tó partján, a háromszori tagadás és a gyáva nagypénteki menekülés emlékével ott ül Péter megölhetetlen Mestere mellett és önkéntelenül is válaszol: *„Te tudod, hogy szeretlek!”* Csakhogy a Mester nem rokonszenvre, emberi szeretetre gondol, hanem az agapéra, az isteni, önfeláldozó szeretetre. A többiek sem értik, miért kell háromszor ugyanezt megkérdezni. De a Mester tudja, hogy még tanulnia kell Péternek az igazi szeretetet. A főpróba élesben ezután következik majd. Péterrel eddig talán a bűntudata mondatta, hogy szereti, de harmadszorra elszomorodik és csak annyit mond: *„Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek!” „Legeltesd juhaimat”* – jön a megbízás.

Mi a szeretet? Ne játsszunk ezzel a szóval. Jézustól próbáljunk tanulni, éppen Péter példáján keresztül is. Szent Péter életének példája azt mutatja, hogy túl tudott nőni önmagán. Nem túlozta el kudarcait, nem esett kétségbe, nem rettent meg a szeretet és elköteleződés felelősségétől és végül is életét adta Mesteréért. Jézust is csak ez érdekli, tőlünk is ezt a valóban mély szeretetet kéri. Magabiztosságunkat pedig Rá és ne magunkra alapozzuk.

Imádkozzunk hitünk növekedéséért, erősödéséért. S gyengeségünk dacára is vállaljuk a szeretet kihívását, mert Ő felemel és magához vonz.

HARMINC ÉVE TEMETTÉK ÚJRA MINDSZENTY JÓZSEF BÍBOROST

Május 8-án az esztergomi Nagyboldogasszony és Szent Adalbert-főszékesegyházban engesztelő szentmisét mutatott be Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek Mindszenty József újratemetésének 30. évfordulója alkalmából. A hagyományos Mindszenty-zarándoklat keretében bemutatott szentmisén mások mellett Michael August Blume apostoli nuncius, Kövér László, az Országgyűlés elnöke, Varga Zsolt András, a Kúria elnöke, főpapok, papok, valamint az állami és a kulturális élet több képviselője is részt vett és imádkozott azért, hogy Isten tiszteletre méltó szolgáját minél előbb a boldogok sorában ünnepelhessük.

A Magyar Katolikus Rádió és a Mária Rádió által élőben közvetített szentmise kezdetén Erdő Péter hangsúlyozta: Mindszenty bíboros emléke ma is eleven, nem halványult el. Szerette Istent, szerette az Egyházát és szerette a hazáját, a sorsa pedig a rágalmak és a meg nem értés, a megértés és az újrafelfedezés közepette egész népünk sorsának a jelképévé vált. Imádkozzunk tehát ebben a szentmisében hazánkért és népünkért is – biztatott a bíboros.

Szentbeszédét Varga László kaposvári megyéspüspök kérdésekkel kezdte: ha Mindszenty bíboros köztünk élne, vajon mi ellen küzdene? A globalizáció, korunk diktatúrái, a relativizmus ellen? Felemelné-e a szavát a korszellem, a konzumkeresztény és a kulturális keresztény ellen? Mi mellett állna ki? Küzdene-e a társadalmi igazságosságért, a lelkiismereti szabadságunkért és az Egyház hitelességéért?

Mindszenty bíboros élete és tanítása prófétai jel volt, amelynek ellene mondtak – mutatott rá a püspök. – A próféta mindig nyugtalanító, a szavait nem lehet könnyen fogyaszthatóvá tenni. Ugyanakkor a hercegprímás nagyon szerette az Egyházát. Vállalta érte a börtönt, a kínzásokat, a száműzetést.

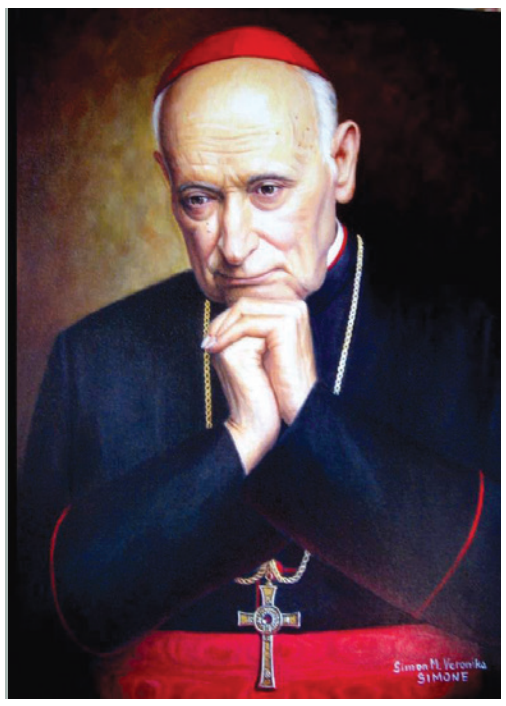

A napjainkbeli helyzetre utalva a püspök arra hívta fel a figyelmet, hogy soha nem látott keresztényüldözésnek és Egyházunk elleni külső-belső támadásoknak vagyunk tanúi és elszenvedői, és nem mindegy, hogy miként válaszolunk mindenre.

(folytatás a 2. oldalon)

FELHÍVÁS

a diaszpórában élő és alkotó kortárs magyar képzőművészek részére

MAGYARSÁG HÁZA
a kultúra színe-java

Az idén tízéves Magyarság Háza nagyszabású kiállítást szervez a diaszpórában élő és alkotó kortárs magyar képzőművészek – festő-, grafikus-, textil-, érem-, szobrász- és fotóművészek – alkotásaiból.
Kérjük a jelentkezőket, hogy a tárlatra szánt műveikről (max. 5 [öt] darab) készítsenek fotódokumentációt, amely alapján a felkért szakmai kurátor választja ki a közös kiállításon szereplő alkotásokat.
(A kiválasztott alkotások szállításáról és szakszerű tárolásáról a Magyarság Háza gondoskodik.)

A tárlat egy éven át tartó, világszerte több tucat országot felölelő bemutatása a Magyarság Háza 10 éves jubileumi programsorozatának kiemelt eseménye lesz.

A művekről készült fényképeket és a művek jellemző adatait elektronikus úton várjuk az alábbi e-mail-címre: balint.fekete@magyarsaghaza.net

Beküldési határidő: **2021. június 30., 12:00 (UTC+2)**

Kérjük, hogy az alkotásokról készült fotókat a következőképpen nevezzék el (ékezet nélküli betűk használatával):

MH10_küldőország_alkotóneve_alkotáscíme_alkotásmagasságacentiméterben_alkotásszélességecentiméterben_alkotásmélységecentiméterben_alkotássúlyakilogrammban

Kérdés esetén a balint.fekete@magyarsaghaza.net e-mail-címen vagy a +36 70 489 2876-os telefonszámon kaphatnak bővebb felvilágosítást az érdeklődők.

Köszönjük, ha a felhívást megosztják a környezetükben élő magyar alkotókkal.

Budapest, 2021. május 12.

IMASZÁNDÉK

Júniusra

A házasságra készülőkért. Imádkozzunk azokért a fiatalokért, akik keresztény közösségek támogatásával készülnek a házasságra, hogy növekedjenek a nagylelkű, hűséges és türelmes szeretetben.

(…) A házasságkötés nem csupán egy társadalmi esemény, hanem egy valódi szentség. Ehhez pedig szükség van megfelelő felkészülésre, arra, hogy tisztában legyenek a házasulandó felek azzal, hogy mivel jár együtt ez az életforma. A házassági kötelék megkívánja, hogy a jegyespár tudatosan döntsön a másik mellett és legyen eltökélt ebben az elhatározásában. Ez a belső hozzáállás szükséges ahhoz, hogy létrejöjjön az életszövetség. Szükséges még a közös akarat is ahhoz, hogy megerősödjön ez a kötelék, amelyet soha nem lehet elárulni vagy elhagyni.

A világ különböző egyházmegyéiben sokféle kezdeményezés született meg a családok lelkipásztori kíséréséről. Ez mindenekelőtt azt jelenti, hogy a jegyespárok felkészítése a házasságra vegye jobban figyelembe a valós helyzetet. Fontos, hogy legyen lehetőségük részt venni különböző lelkigyakorlatokon, szemináriumokon, ahol imádkozni tanulhatnak. Az is szükséges, hogy ezeken az alkalmakon különféle segítők is részt vegyenek (papok, animátorok, tapasztalt házaspárok és mentálhigiénés szakemberek.)

Nagyon gyakoriak a különböző problémák gyökerei, amelyek a szentségi házasságkötés után előtűnnek. Gyakran megtörténik, hogy a szentségi házasság megkötése után olyan problémák kerülnek felszínre, amelyeknek a gyökere nem csupán egy váratlanul megmutatkozó, korábban nem látható éretlenség. Döntő szerepe van ebben a gyenge keresztény hitnek is, ami nem megfelelő egyházi kísérésből, támogatásból fakad. Ehhez csatlakozik még a magány érzése, amiben a fiatal párok általában találják magukat az esküvő után. Néhányan csak ekkor döbbennek rá, hogy nem értették meg teljesen, mit is jelent ez az út valójában. Ez az elköteleződés a fiatal párokat az önátadás és az áldozat útjára hívja, ami a mindennapi közös életük kihívásaiban különösen markánsan mutatkozik meg. Amikor szembetalálják magukat a keresztény házasság valóságos értelmével és nagyságával, felkészületlennek élik meg magukat. Ezt az érzést még inkább fokozza a kötelék felbonthatatlanságának tudata, az az elvárás, hogy nyitottak legyenek az élet továbbadására és a hűségben való kitartásra. *(Ferenc pápa, 2018. szeptember 27.)*

Hiba György SJ

HARMINC ÉVE...

(folytatás az 1. oldalról)

Vannak, akik a támadásokra túlfűtött indulattal válaszolnak, ám jó, ha tudjuk: minél jobban szidjuk a sötétséget, annál nagyobb erőt adunk neki. Minél többet beszélünk az ellenünk fordulók bűneiről, annál nagyobb lesz a szívünkben a félelem és a fájdalom, ha pedig hallgatunk, akkor cinkosokká válhatunk. Az Egyház ellen irányuló ítélkezésnél még nagyobb gond a közöny, s nekünk azok felé is van küldetésünk, akik nem tesznek fel kérdéseket az Egyházzal kapcsolatban. Szent Pál arra tanít minket, hogy a rosszat jóval győzzük le. Minél inkább támadják, gúnyolják a hitünket, erkölcsi értékeinket, annál nagyobb szükség van katolikus keresztényekre, akik szeretik az egyházukat és készek szenvedni is érte – magyarázta Varga László.

Az Egyház az igazságot hirdeti, az emberek többsége mégsem nálunk keresi az igazságot. Mi lenne, ha nem szidnánk, hanem megkeresnénk őket és meghallgatnánk a véleményüket? Talán esélyünk lenne egy hitelesebb, vonzó Egyházat építeni. Nem a népszerűségre kell törekednünk, de fontos meghallgatni és meghallani a véleményeket, mert ezek egyben a keresők segélykiáltásai is, legyenek ők az Egyházon belül vagy kívül. A Katolikus Egyház ma sokak rokonszenvét elveszíti azért, mert nem látják meg benne az élő, feltámadott Krisztust, aki telve van szeretettel és irgalommal. Úgy tekintenek az Egyházra, mint csupán emberi intézményre a maga rítusaival, tételeivel, szolgáival. Az Egyházhoz tartozók pedig sokszor maguk is táplálják a félreértést. Önigazolás, morgás, ítélkezés, bűntudatkeltés, elégedetlenkedés és vádaskodás helyett naponta tehetnénk tanúságot a feltámadott és köztünk élő Krisztusról – hangsúlyozta a főpásztor.

Mindszenty bíboros Egyháza iránti szeretete kiállta a legkeményebb megpróbáltatásokat. Kérjük a közbenjárását azért, hogy a már jelen lévő és a ránk váró üldöztetések közepette is hűségesek maradjunk hitünkhöz, a gyűlöletre megbocsátással és ellenségeink szeretetével válaszoljunk, minden megosztási kísérletre békességteremtéssel feleljünk. Akikben pedig eluralkodik a félelem, azokban erősítsük meg a bizalmat és az igazi reményt – zárta szentbeszédét Varga László püspök.

A hívek könyörgését követően Habsburg-Lotharingiai Mihály, a Magyarországi Mindszenty Alapítvány elnöke vezetésével a jelenlévők elmondták a Mindszenty bíboros boldoggá avatásáért szóló imádságot.

A szentmise végén Erdő Péter bíboros reményét fejezte ki, hogy a járványhelyzet enyhülését és a közösségi élet újraindulását követően a szeptemberi budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson *„más népek képviselőivel és a Szentatyával együtt adhatunk hálát a köztünk lévő Krisztusnak”*.

Szentmise után először a koncelebráló püspökök és papok, valamint az asszisztencia imádkoztak Mindszenty bíboros sírjánál, majd a hívek is meglátogathatták az altemplomban található nyughelyet, ahol 1991. augusztus 16-án, magyarországi apostoli látogatása első állomásán Szent II. János Pál pápa is imádkozott. *(Szerk.)*

(A portré Simon M. Veronika alkotása)

NEM TÉRÍTENI SZÁNDÉKOZOTT, HANEM SZERETNI

Szentté avatják Boldog Charles de Foucauld testvért, a Szahara vértanú apostolát

Szabó Ferenc SJ jegyzete

„2021. május 3-án az Apostoli Palota Konzisztórium-termében Ferenc pápa vezetésével – mintegy negyven bíboros jelenlétében – nyilvános rendes konzisztóriumot tartottak, amelyen hét boldog kanonizálásáról szavaztak. Ferenc pápa a szavazás után megerősítette a hét boldog, köztük Boldog Charles de Foucauld szentté avatását, amelynek időpontját a világjárvány miatt később rögzítik” (Vatikáni Rádió).

Charles de Foucauld 1858. szeptember 15-én született Strasbourgban; szülei korán meghaltak. Kezdetben Svájcban, majd Párizsban egy jezsuita középiskolában tanult. Rendetlen magaviselete miatt egy állami iskolában érettségizhetett. Érettségi után a francia Katonai Akadémián tanult tovább két éven át. Tanulmányai után először Franciaországban, majd Algériában szolgált; három évvel később elbocsátották kicsapongó élete miatt. Később újra visszahelyezték a szolgálatba.

Afrikában nagy hatással volt rá az iszlám: érdekelte, mi az, ami egy muszlim embert arra késztet, hogy naponta ötször letérdeljen, akár az ellenség támadása alatt is, és imádkozzon. 1882-ben elhatározta, hogy felfedezi Marokkót, Tunéziát és Algériát. Mivel katonai szolgálata lekötötte volna, elhagyta a hadsereget. Mardochi Abi Serur rabbi támogatásával Marokkóban feltérképezte az Atlasz-hegységet, amelynek jelentős része ismeretlen volt az európaiak előtt. 1884-ben Henri Duveyrier támogatásával kiadta *Felfedezőút Marokkóban* című könyvét, amellyel nagy elismerést szerzett francia és angol nyelvterületen. A francia földrajzi társaság aranymedállal jutalmazta.

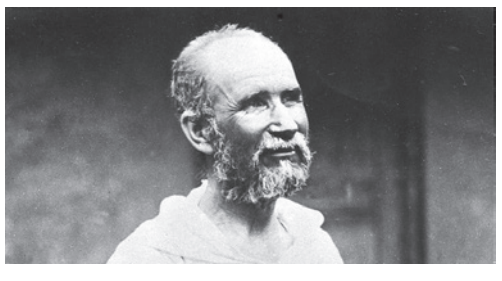

Charles de Foucauld-t egyre jobban vonzotta a keresztény élet. Döntő esemény volt, hogy 1886-ban megismerkedett Huvelin atyával; a vele való kapcsolat segítette el a megtéréshez. A hitetlenségből megtért volt katonatiszt és kutató így vallott: *„Amint hittem, hogy van Isten, azonnal megértettem, hogy nem tehetek mást, mint hogy egészen érte éljek.”*

1890. január 16-án belépett egy szigorú trappista szerzetesközösségbe. Először a franciaországi Saint-Laurent-les-Bains-be, majd Szíriába, azután Algériába helyezték. 1896-ban Rómába küldték teológiát tanulni. Miután 1897-ben lejárt ideiglenes fogadalma, tanulmányait megszakítva Názáretbe utazott, ahol klarissza nővérek kolostorszolgájaként tevékenykedett három éven keresztül. Huvelin atyával szüntelenül tartotta a kapcsolatot. 1901. június 9-én Verviers-ben szentelték pappá.

A Szaharába visszatérve megpróbált egyszerűen barátja és testvére lenni a sivatagi nomádoknak. Nem téríténi szándékozott, hanem szeretni. Egész életével akarta „kiáltani az evangéliumot”. 1901 októberében az algériai Benni Abbes-be költözött remeteként, püspöki engedéllyel. Ekkor fogalmazta meg tételesen elképzelését egy új szerzetesrendről, a Jézus Szent Szívének Kistestvéreiről.

1914-ig, amikor Tamanrassetbe, az Ahaggar-hegységbe költözött, megírta a francia–tuareg szótárt, amely máig a tuareg szótárak alapját képezi. Később is folytatta a tuareg kultúra kutatását, több könyvet is írt róluk. 1914-ig háromszor hazautazott Franciaországba, de az első világháború kitörése után Tamanrassetben maradt és igyekezett segíteni a rászorulóknak.

1916. december 1-jén egy muszlim szektához tartozó tuareg csapat, francia ügynöknek vélve, megtámadta és meggyilkolta Károly testvért.

Napjainkban, amikor (Spengler nyomán) „Nyugat alkonyáról” beszélnek – amikor a volt keresztény Nyugat (Európa és Észak-Amerika) felejti vagy megtagadja keresztény gyökereit; amikor a gyakorlati ateizmus – „Isten halálát” hirdetve – rohamosan terjed –, úgy tűnik, megvalósul Karl Raahner SJ fél évszázaddal ezelőtti „jóslata” a „diaszpórakeresztségről”. Manapság Charles de Foucauld élete, tanúságtétele intő példa lehet: a kis keresztény szigeteken minden egyes hívőnek az egész kereszténységet kell képviselnie hiteles tanúságtételével. Ha nem is tudjuk (igehirdetésünkkel) és tanúságtételünkkel a felszínen kiterjeszteni a kereszténységet, el kell mélyítenünk hitünket úgy, ahogy Károly testvér a Szaharában tette: egymaga is az egész kereszténységet képviselte, az egyetlen üdvözítő Jézus *vér-tanú*ja volt.

Boldog Charles de Foucauld halálának 100. évfordulója alkalmából a Vatikáni Államtitkárság ezt a levelet tette közzé: *„Őszentsége Ferenc pápa örömmel csatlakozik hálaadásával azon csoportok felelőseihez és tagjaihoz, amelyeket Boldog Charles de Foucauld lelkisége inspirál. A Szentatya azt kívánja, hogy a Boldog intuícióit követve Názáret lelke megvilágosíthassa számos ember mindennapi, egyszerű életét és kapcsolatait. Annak példája, aki Jézust követve mindenki befogadására nyitott »egyetemes testvér« akart lenni, segítsen – mindenki vallási hagyományát tisztelve – fölfedezni, mennyire fontos a legszegényebbek, legelhagyatottabbak közelsége az emberségben való növekedéshez.”*

NEKÜNK, KERESZTÉNYEKNEK A KULTÚRÁNKAT VÉDENÜNK KELL

Potápi Árpád János abban látja a paphiány okát, hogy kevés gyermek születik

Nehéz történelmi idők köszöntöttek az emberiségre 2020 tavaszán. A koronavírus rátelepedett a száz évvel korábbi igazságtalan szétszakításunkra válaszul adott nemzeti összetartozás évére is, és miközben úrrá lett rajtunk az elkeseredés, azért mégiscsak növekvő reményekkel fordultunk át a 2021-es esztendőbe. Az oltóanyagok egyre közelebb kerülése közelebb hozta hozzánk a hosszú bezárás és bezárkózás utáni nyitás és újrakezdés lehetőségét is – mi más is lehetett volna tehát az idei esztendő nemzetpolitikai szempontból is fő tematikus programíve, mint a nemzeti újrakezdés. Elsősorban erről szerettünk volna többet megtudni, amikor felkerestük hivatalában Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtitkárt, akivel természetesen a diaszpóra keresztény magyar egyházi közösségeinek szerepéről és a magyar nyelvű nyomtatott sajtó jelentőségéről is szót ejtettünk.

– Magyarország minden magyar hazája – halljuk és tapasztaljuk az utóbbi esztendőkben. Államtitkár úr hogyan tekint vissza az elmúlt évtizedre?

– Az elmúlt tíz év a nemzetpolitika évtizede volt. 2010. május 26-án a kettős állampolgárság lehetőségének megszavazásával új nemzetpolitika kezdődött el Magyarország történetében, amely alapvetően két részre osztható: az első, 2010-től 2014-ig terjedő időszakban a Kormány elfogadta azokat a szimbolikus jelentőségű törvényeket, jogszabályokat és az Alaptörvényt, amelyekre építve azóta is dolgozik. Ma elmondhatjuk, hogy a Magyar Országgyűlés valójában nemzetgyűlés, hiszen a világ minden táján élő magyar állampolgárok szavazata benne van a Parlament összetételében. Magyarország ténylegesen minden magyar hazája, ahol valamennyi honfitársunkat szeretettel látjuk.

– Milyen mértékben írta felül az államtitkárság életét és munkáját a pandémia?

– A nemzetpolitikai intézményrendszer a járványhelyzet idején is működött, s bár az elmúlt évben a programokat leginkább online módon valósíthattuk meg, de azok javarésze 2020-ban teljesült és 2021-ben is folytatódott. Az online térbe való áthelyeződés gyorsabbá tette ugyan a kommunikációt és gyakrabban is megszervezhető volt egy-egy virtuális tanácskozás, de messze nem helyettesítette a személyes találkozásokat. Pozitívumként viszont elmondhatjuk, hogy az online térben sokkal több programot megvalósítottunk, mint azt korábban feltételeztük, és több ezer olyan gyermeket, fiatalt és idősebb embert is sikerült megszólítanunk, akiket korábban nem értünk el. A tavalyi, *„Milyen jó, hogy itt vagyunk”* című videópályázatunkra két hét alatt több mint félezer pályamunka érkezett, az idei, *Magyar szemmel* című, a beszélgetésünk idején még zajló fotópályázatunkra is közel ezer fényképet küldtek már a jelentkezők. Legújabban pedig a diaszpóra hétvégi magyar iskoláiban tanító pedagógusok számára hirdettünk a Széchenyi István Egyetem Apáczai Csere János Karával közösen projektíró versenyt, hogy ezekkel a munkákkal is tiszteleg-jünk a 230 éve született Gróf Széchenyi István életműve előtt. Bizonyára a június 10-i beküldési határidő után ezúttal is számos művet értékel majd a bírálóbizottság. A nemzeti újrakezdés évéhez kapcsolódó, szakmai programokkal zajló tematikus hónapjaink sora is – január a sport, február a gyermekegészségügy, március a közösségek, április a tanulás, május a fiatalok hónapja volt – folytatódik az év hátralévő részében.

– Beszélgetésünket a világ újranyitásának a küszöbén folytatjuk. Vajon mire lehet reménynük a második félévben, vajon visszatérhetünk-e a virtuálisból a valóságos életbe?

– A Magyar Diaszpóra Tanács és a Magyar Állandó Értekezlet 2020. november 26-i online plenáris ülésén elfogadott határozatából, amely szerint idén a nemzeti újrakezdés éve tematikus programot valósítjuk meg, az optimizmus csengett ki. Akkor még nem tudtuk, hogy mikor lesz oltás – csak reméltük, hogy közel vagyunk hozzá –, és azt sem, hogy milyen gyorsan fog lezajlani ez a folyamat, de bíztunk abban, hogy 2021. második felére helyreáll a dolgok rendje. Az optimizmusunk most is töretlen. Nem vitás, hogy akkor tudunk visszatérni a régi életünkhöz, ha minél többen megkapják az oltást. Ha ez nem halad kellő mértékben, akkor a nyitás is lassabb lesz. Ez bennünket, magyarokat még inkább érint itt, családok vannak szétszakítva, rokoni, baráti, ismerősi, testvértelepülési kapcsolatok nem tudnak működni. Mindaz a háló, amit az elmúlt száz évben és kiemelten az elmúlt tíz évben szőttünk, csak úgy képes az idők próbáját kiállni, ha minél többen megkapják az oltást. Ez Magyarországon jól halad és hovatovább felzárkózik a Kárpát-medence többi térsége is, kivéve Ukrajnát, benne Kárpátaljával, számukra viszont biztató az, hogy hamarosan Magyarországon megkaphatják az oltást a világ más pontjain élő magyarokkal együtt. Ha tehát az oltás folyamata terv szerint halad, beszélhetünk nyitásról. Akkor újraindulhat a Petőfi Sándor Program, a Kőrösi Csoma Sándor Program, a Határtalanul Program. Addig a hangsúly a fejlesztéseken, felújításokon és az eszközbeszerzéseken marad, amit a *Nemzeti Újrakezdés Program I.* pályázati kiírással is ösztönöztünk és támogatunk. Az év második felében, amint lehetségessé válik a rendezvények, táborok, falunapok szervezése, kiírjuk a *Nemzeti Újrakezdés Program II*-t és a testvértelepülési pályázatot is.

– A Mikes Kelemen Program folytatódik-e?

– Jelenleg a beérkezett könyvtári és levéltári anyagok feldolgozása zajlik, de újabb anyagokat már csak indokolt esetben hozunk haza.

– Államtitkár úr hogyan látja a diaszpóra magyar nyelvű nyomtatott sajtóorgánumainak a szerepét és jelentőségét?

– A nyomtatott sajtó fogyasztása teljesen átalakult, a napilapok kora szerintem lejárt. Legfeljebb olyan, ingyenes napilapot érdemes fenntartani, amit az ember felkap a metrómegállóban és ameddig utazik, átlapozza. A heti-, havi-, kéthavi lapok helyzete más, azoknak nem a napi aktualitás a lényegük. Ezeket van értelme fenntartani. Ráadásul sok olyan idős olvasójuk is van, akik még nem szoktak át az internetre. Nem utolsósorban egy-egy ilyen kiadvány mögött ott van több tíz éves múlt, már csak ezért sem biztos, hogy fel kellene őket adni. Ezért is támogatjuk a legtöbb ilyen jellegű sajtóorgánumot. Az pedig még szélesebb olvasói kör elérését teszi lehetővé, ha online kiadásaikat is elindítják, mint ahogy tette azt például az *Életünk* és a *Bécsi Napló*. Különösen örvendetes, hogy ezek a lapok tudnak egymásról és próbálnak folyamatosan együtt gondolkozni, együtt dolgozni. Látom azt is, hogy a legtöbb szerkesztőség között baráti a viszony és ez nagyon jó.

– A katolikus közösségek esetenként komoly nehézségekkel küszködnek, leginkább amiatt, hogy nincs helyben lakó papjuk. Hogyan látja ezeknek a közösségeknek a helyzetét, a jövőjét?

– A paphiány korunkra jellemző tünet, és nem csak a katolikusoknál tapasztalható, bár itt kissé talán erőteljesebben megnyilvánul. El kell gondolkozni azon, hogy ez miért van így. Szerintem nem a világ vallástalanná, hitetlenné válása és nem is a papi nőtlenség az oka. Abban látom a gondot, hogy kevés gyermek születik. Ha pedig kevés gyermek születik, akkor kevesebbet tudunk adni asztalosnak, katonának, papnak, mindennek. Nézzük meg az összes szakmát, hivatást, munkahelyet: itt is kevesebb, ott is kevesebb, mindenhol kevesebb. Ugyanakkor az egész világon próbálunk fenntartani egy olyan intézményrendszert, amely nem erre a csökkenő létszámú népességre épült ki. A kisebb népesség nyilván kisebb intézményrendszert feltételez, csakhogy akik a jelenlegi nagy intézményrendszerben dolgoznak, akkor kerültek oda, amikor még nagyobb volt a népesség. A paphiány is ebből következik. Ezen kell változtatnunk és akkor lesz több pap is.

Mi a különböző történelmi egyházak között nem teszünk különbséget, és a diaszpórában is azt látom, hogy amelyik egyház jelen van az adott helyszínen, az ott élő magyarok, felekezeti hovatartozástól függetlenül, azt veszik igénybe. A lelkészek is ennek megfelelően szólnak híveikhez, gyülekezeteikhez és szervezik az egyházi életet. Ezt a rokonszenves szokást kellene minden téren erősíteni: azt, hogy a különböző felekezetek érezhetően közelítsenek egymáshoz, mert mi ötszáz év után is próbáljuk a bennünket elválasztó hagyományainkat megtartani, miközben a minket kívülről érő sokkal nagyobb nyomások összefognak. Nekünk, keresztényeknek a kultúránkat védenünk kell, bárhol is élünk. Ebben kulcsszerepe van annak is, hogy a lelkészeink mennyire tudják megszólítani a gyermekeket, fiatalokat. Véleményem szerint próbálja meg mindenki a jelenlévő magyar történelmi egyházat erősíteni tevékenységével, lehetőségeivel, társadalmi munkájával, azzal, hogy a gyermekeit, unokáit beíratja a hétvégi magyar iskolába, hogy támogatja a rendezvényeket vagy egyszerűen csak azzal, hogy jelen van. Mindannyiunk közös felelőssége, hogy az ezerszáz éves kultúránkat minél teljesebb mértékben tudjuk továbbadni az utánunk jövő nemzedékeknek.

Varga Gabriella
Fotó: Thaler Tamás

BOLDOG GIZELLÁRA EMLÉKEZTEK PASSAUBAN

Emléktáblát avattak és szentmisén könyörögtek első királyunk feleségének szentté avatásáért

Bajorországban, a passaui-niedernburgi apátsági templomban 2021. május 7-én szentmisét mutatott be Boldog Gizella magyar királyné tiszteletére dr. Michael Bär, a Passaui Egyházmegye prépostja. A szentmise keretében a jelenlévők együtt könyörögtek Boldog Gizella szentté avatásáért, amely ügyet dr. Stefan Oster passaui püspök Magyarország Müncheni Főkonzulátusának közbenjárására a Magyar Katolikus Püspöki Kar, az pedig a Veszprémi Érsekség hatáskörébe utalt. A szentmise után a prépost felszentelte a Boldog Gizella tiszteletére a Bajor-Magyar Fórum által adományozott emléktáblát, amelyet Tordai-Lejkó Gábor müncheni magyar főkonzul és dr. Helmut Palder, a Fórum alelnöke leplezett le.

Tordai-Lejkó Gábor müncheni magyar főkonzul ünnepi beszéde

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy közreműködhetek, amikor ezen Gizella-emléktábla által újabb magyar lábnyomot hagyunk bajor földön. Szeretném kifejezni hálámat a Bajor-Magyar Fórum elnökségének, egyúttal köszönetet mondok a Passaui Püspökségnek, valamint a Gizella Iskoláknak a támogatásért.

A magyar nemzeti színekkel ékesített koszorúk is jelzik, hogy Boldog Gizella, első királyunk, Szent István bajorországi feleségének sírja magyar zarándokhely.

A magyarok sokat köszönhetnek Boldog Gizellának. Veszekedő Henrik leánya és II. Henrik német-római császár testvére a 995-ben a scheyerni kolostorban Istvánnal, a későbbi magyar királlyal kötött házasságát követően érkezett Magyarországra és élt ott férje haláláig. Azt követően visszatért Bajorországba és a passau-niedernburgi kolostor apátnőjeként halt meg. Gizella és a Bajoroságból vele érkezett papok és szerzetesek nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy addig pogány őseink megismerjék a keresztény hitet. Ez a vallásközvetítés akkoriban természetesen a keresztény Nyugat érdekében is állt, akik számára állandó veszélyt jelentettek a magyarok portyái. Ekképpen Gizellára az akkori Közép-Európa számára békét hozóra tekinthetünk.

Igen sikeresnek bizonyult a kereszténység Magyarországon történő elterjesztése: gombamódra szaporodtak a templomok és kolostorok.

Első királyunkat, Istvánt és fiát, Imrét szentté avatták. Csodálatos történet. Örökké hálásak leszünk a bajoroknak, amiért ezer évvel ezelőtt a kereszténységhez segítettek minket.

Magyarország a XXI. században is hű maradt Istenhez. Magyarország keresztény államként határozza meg magát és Alaptörvényében hitet tesz a kereszténység mellett. Ez ritkaság a mai szekularizált Európában. Meggyőződésünk ugyanis, hogy csak a kereszténység gyökereinek és értékeinek megőrzése jelentheti a kontinens jövőjét. Ezért ad helyet Magyarország szeptemberben az 52. Eucharisztikus Világkongresszusnak, amely reményeink szerint Európa lelki megújulásához fog hozzájárulni.

Gizellát azonban a mai napig nem avatták szentté, boldognak is csak a hagyomány nevezi. Mi, magyarok a mai napig tiszteljük őt a bajorokkal és az erdélyi keresztényekkel együtt. Gizella kultusza tehát tíz évszázada határokon átívelve él a világegyházban. Bizakodóak vagyunk, hogy ez nyomós okként fog hozzájárulni szentté avatásához, amelyért mindannyian imádkozunk.

*

Magyarország Müncheni Főkonzulátusa másfél éve foglalkozik bajorországi Boldog Gizella szentté avatási ügyének előmozdításával, számos egyházi, állami és civil partnerrel együttműködve. Erről bővebben is olvashatnak lapunk online kiadásában, a *www.eletunk.net* honlapon.

A kép és a szöveg forrása: Spiller Krisztina magyar közösséggel való kapcsolattartásért felelős diplomata, Magyarország Főkonzulátusa München

KRISZTUS KÖVETÉSE

Antal József *Perlekedő zsoltár* című könyvéről

Vannak írók, akik távol maradnak a fórumoktól, nem járják ajánlgatva kéziratait szerkesztőségeknek, könyvkiadóknak. Élnek otthonuk csendjében, jegyezve naponta mikro- és makrovilágukról fontosnak vélt gondolataikat. Ilyen volt Antal József költő, római katolikus lelkész, népénekkutató, karnagy és zeneszerző. Sőt *Múltam morzsái* címmel összeállított verskötete kéziratát Murányi Editnek ezzel a dedikálással adta át: *„Editnek, hogy egyszer talán még ki is adhassa mint hagyatékot.”* A végrendeletként is értelmezhető ajánlása mögött már megjelent lelkében a földi léttől való búcsúzás gondolata. (Bizonyára nem beszélt róla közeli ismerőseinek, hogy a megpróbáltatások, szenvedések, a lelkészi létet eltűrő társadalmi korszak és betegségei késztetik arra, hogy hagyatkozzon. Bizonyára fájdalmasan élte meg a rendszerváltozást követő egyházmegyei zsinatra írt, *Nyílt beszéd a zsinat elé* című tanulmányának semmibevételét, amelyben érdekvédőként szólt lelkésztársaiért.) A kötet ezerkilencszázhetvenhétben, halála évében jelent meg. A kiadvány versei elsősorban vallomások életéről, papi szolgálatának kételyeiről, a teremtett világ szépségéről, Isten szeretetéről, újra és újra feléledő hitéről…

Bene Zoltán író, szerkesztő jóvoltából nyolcvan versét olvashatjuk a tavaly megjelent *Perlekedő zsoltár* című könyvben. Antal József életműve saját életére épült s ennek egyik legfontosabb eleme a hit. A *Múltam morzsái* című első kiadványnak folytatása is a hátrahagyott kéziratból való válogatás. Valójában természetes, hogy az alkotó elsősorban önmagából, illetve önmagán keresztül merít világából. A történések, a léthelyzetek, vagyis a megfigyelt dolgok továbbgondolása, átformálása, újrateremtése történik a saját helyzetére irányuló gondolatokban. Életére sorsdöntő hatással hivatásának választása volt. *„Hozzád kiáltok Krisztusom, Királyom, / Téged kereslek, lelkem orvosát. / Engedd, hogy bármi áron megszerezzem, / És rossz halállal – ó jaj! – el ne vessem / A mindörökre váró szent hazát, / Melyért már itt kell katonássá lennem!” (Hozzád kiáltok…)*. Az ember tépelődései, tévelygései a saját sorsát is felvillantó Bibliából vett történet – *Lukács evangéliuma: A tékozló fiú hazatérése* – ivódik képzetébe és íródik költeménnyé: *„Nyomorult vagyok és mezítelen. / Húzzál ujjamra gyűrűt, adj ruhát rám, / hisz visszajöttem, újra itt vagyok. / Hívj be házadba, mert kint megfagyok, / adj ennem, hosszú volt koplalásom, / adj innom, újra jó italra vágyom / a moslék és a pocsolya után. // Fiad szeretnék lenni, légy Atyám!” (A mai tékozló fiú imája)*.

Istent kereső verseiben tisztán és árnyaltan fogalmaz. Láttatja, ahogy feltárul előtte a világ. *„Uram, kereslek kívül és belül, / és nemhiába – hallom hangodat, / kívül és belül közel és messze vagy, / az ég kék óceánja rám terül, / és tudok már remélni – emberül”* – írja *Uram, kereslek* című versében. Kortárs lelkészekhez való kötődéséről szól a köszönet, a tisztelet hangján. És búcsúzik azoktól, akik szolgálták az Istent és a híveket. *„Vedd magadhoz irgalmasan… akinek megadtad a papi hivatás kegyelmét, hogy megváltó művedet szolgálja földi életével. Csak te tudod, hogy hányszor közvetítette megbocsátó irgalmadat bűnbánó híveidnek…”* Kéri az Urat, hogy részesítse őket szeretete irgalmában és engedje be őket szent papjai közösségébe a feltámadás dicsőségében.

Enigmatikus prózaversben vall egy szent papról, jelölve Istenhez való térését: *„Felvillansz álmok mélyén hófehéren / Sivárságomba belekönyökölsz / Sötéten lángol minden / Távol mezőknek illatát ha érzem / ott vagy megfoghatatlan messzeségben / és minden érthető / minden érthetetlen / Vége”*.

Bölcsességgel szól a világ keletkezéséről, egy hitehagyó papról, megütött zarándokról, a bűnről, amely megrontja az életet. Képzettársításaiban a közeli és a távoli világ dolgai váltogatják egymást. *„Csatázni hívtam ki a végzetet / de nincs megoldás / érzem leteper / arany óborba ecetet kever / felszállnék s ólom húzza le a lábam / szálkás kereszttől sebesült a vállam / a gyűlölet ordítva énekel”* – írja *(Szorítóban)*.

A szeretetről, a kegyelemről és a reményről szól *A megtalált ország* című költeménye. Költők örökös témája a *De profundis,* amelyben általában a puszta létről, menekvésről, halálról, a test gondolatairól… vallanak. *„Mélységes mélyből: mocsokból, nyomorból / kiáltunk hozzád, habár hasztalan: / felfogni hangunk, sikolyunk, hörgésünk / csak az tudhatja, kinek füle van. / Meglátni, mivé silányult világunk, / csak hályogtalan, jó szemmel lehet, / a hullahegyek szagát elviselni / orr nélkül könnyű, és az ízeket / meg nem érezni,*

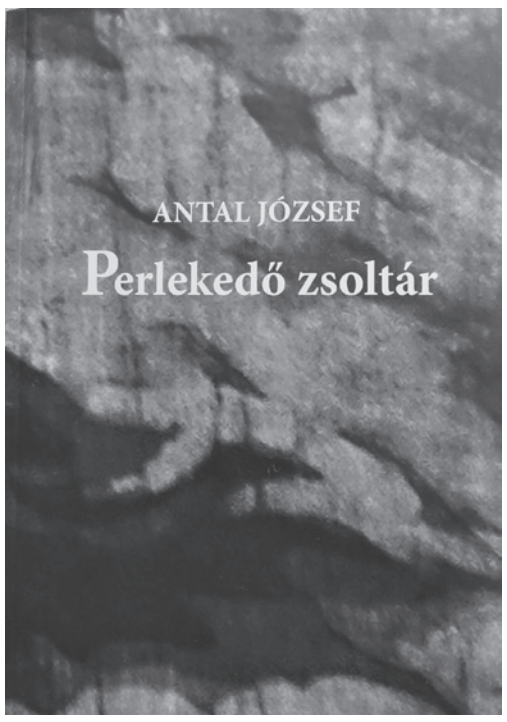

érzéketlen bábként / tűrni a vért, a piszkot és a halált, / szív nélkül élni, nem törődve véle, / hogy minden-minden bosszúért kiált: / ez volna méltó hozzád…?” Majd sorolja, hogy a költők miért fohászkodtak Istenhez, aki látja az esendő embert, akinek hatalma, jósága felülmúlja mindnyájunk eszét, aki múlhatatlan örök szeretet.

A *Kiszálláson* című versciklusban társadalmi „látleletet” is nyújtó tájverseket ír az Alföldről, a Csobáncról, Diósgyőrről, Hollókőről, Szécsényről, gyermekkora kedvelt nyaralásait idéző Szigligetről, a Mátráról és a távoli Szentpétervárról, ahol *„az orosz szóba francia vegyül / az étteremben balalajka szól, /…az aluljáróban / két fiatal a színházról beszél, / Gorkij és Puskin összes művei, / Rajkin színháza: csupán kis füzet, / ezt megveszem, csak huszonöt kopejka, / egy öreg bácsitól kérek tüzet, / kedves mosollyal nyújtja a gyufát, / tekintetéből szeretet sugárzik: / »Ó, ön magyar« – akár a pátriárkák, / fehér szakálla messzire világlik. / Valahol bent, a szívem rejtekében / az alvó remény újra kicsírázik”*.

Olvasva Antal József *Bach János-passió* költeményét, eszembe jut Pilinszky János, aki Bach zenéjében megfogalmazhatatlan tökéletességet érzett, Isten-bizonyítékot. Számára mennyországi érv, hogy *„ellentétek nélkül is van élet, sőt az ellentétek nélküli életnek lendülete a leghatalmasabb, a legizgalmasabb”*. Majd azt sugallja: *„A zene nyelvén Bach mintha teológiai problémákra válaszolna… Az örökkévaló Istenben miként zajlik le a történelem? A Szentháromság időtlen boldogságában a Fiúisten drámája, időbe vetett története? Zajlik a passió, drámaian, ahogy senki más tolmácsolásában, az egész mű egyhelyben lüktet, mintha Isten szívverését hallanánk.”* Hasonlóan vélekedik Bach *János-passiójá*ról Antal is: *„…több mint valóság ez maga a lét / a győztes jóság bűvölete…”*

A mindennapi földi események, a föld jövője is izgatják annyira, mint a földöntúli lét. Tudja, hogy a hétköznapok forgatagában nélkülözhetetlen az otthonosság keresése, a meghittség, tágabb értelemben a magányt oldó társas közösség. Rádöbbenti olvasóját teremtett voltára, sugallja, hogy merjünk látni, ha kell, alázattal lehajolni, hogy célba érjünk.

Életrajzírói feljegyezték róla, hogy szenvedélyesen gyűjtötte az érdeklődéséhez közel álló könyveket. Bizonyára ott lapultak Babits Mihály kötetei mellett a papköltőtriászként emlegetett Harsányi Lajos, Sík Sándor, Mécs László könyvei is, akik hatással voltak vallásos irodalomról alkotott felfogására. Nem említik Puszta Sándor papköltőt, aki valójában ikercsillaga a magyar égbolton. Mindkettőjükről elmondható, hogy a vers tartást, biztonságot adott ahhoz, hogy ne szoruljanak ki a világból. Lelkük támaszkeresése, verses pörlekedésük a végső megbékéléshez Istenkövetést bizonyít.

A kötethez Barna Gábor írt utószót. Ismerteti Antal József életútját, környezetét, sokoldalúságát, hűségét egyházához… A könyv szerkesztésében Bene Zoltán és Barna Gábor mellett közreműködött Szikszai Zsuzsanna és Jámborné Balog Tünde, aki illusztrátora is a verskötetnek. *(Antal József: Perlekedő zsoltár, Makó, Makói Múzeumért és Kultúráért Alapítvány, Makó, 2020)*

Büki Attila

Gyermekeknek

SZERETETTŐL LÁNGOLÓ SZÍV

Május végén, június elején hétről hétre gyönyörű ünnepek követik egymást: Urunk mennybemenetele, Pünkösd, Szentháromság vasárnapja, Úrnapja. Június közepén pedig elérkezünk egy olyan ünnephez, amely talán kevésbé ismert, „titokzatos”. De mit is ünneplünk Jézus Szentséges Szíve napján (ebben az évben június 11-én)?

Van két festmény, amelyet biztosan Te is láttál már, akár templomokban, akár kis szentképeken. Ez a két festmény szorosan kapcsolódik a Jézus Szíve-tisztelethez.

Élt a XVII. században, Franciaországban egy szent életű apáca, Alacoque Szent Margit, akinek több látomásban is megjelent Jézus. Az egyik legmegrázóbb látomása az volt, amelyben Krisztus szeretettől lángoló szívét látta. Ez valószínűleg 1674 Úrnapján történt. Egy évvel később pedig, az Úrnapja utáni napokban Jézus megbízta azzal, hogy gondoskodjék Jézus Szívének ünnepéről. A Szent Szív tisztelőitől pedig azt kérte, hogy minden hónap első péntekén végezzenek szentgyónást és szentáldozást. Margit látomásai nyomán terjedt el Jézus Szívének immár hagyományos ábrázolása: megnyitott, lángoló szív, amelyből kereszt nő ki a szeretetből vállalt halál jelképeként.

Jézus Szívének egy szintén nagyon ismert és népszerű ábrázolása az Isteni Irgalmasság-kegyképen látható. A XX. század elején Lengyelországban élt nővér, Fausztina Kowalska számára megjelent az Úr Jézus és a gondjaira bízta Isten Irgalmasságának üzenetét. Krisztus kérte a buzgó apácát, hogy hirdesse az Isteni Irgalmasság kinyilatkoztatását minden embernek, szüntelenül kérje ezt az irgalmat mindenki számára és terjessze az Isteni Irgalmasság tiszteletét. Az Irgalmasság tisztelete terjesztésének fontos eszközeként Krisztus átadott egy képet Fausztina nővérnek, amelyen a Jézus Szent Szívéből áradó két (fehér és piros) sugár látható: az igazságosság és irgalmasság, a bűnbánat és a bűnbocsánat, az áldozat és az engesztelés, a felebaráti szeretet és az isteni szeretet jelképe.

A Jézus Szíve-tisztelet hivatalos egyházi ünnepnapja a pünkösd utáni második vasárnapot követő péntek, de egész júniusban és minden hónap első péntekén is bizalommal forduljunk Jézus Szentséges szívéhez.

Kovács Péter

ÉVFORDULÓK

2017. június 5-én halt meg
Jókai Anna
író, költő

„Hiszek abban, hogy az embernek van egy magasabb küldetése, amit rábíztak. Értéknek azt tartom, ami ebből a világból olyan dolgot tud felmutatni, amely a bármikor érkező elmúlás pillanatával együtt nem enyészik el. Hiszem, hogy van, ami túléli az embert, van, ami túléli az írót. És ez nem minden esetben a könyve. Lehet, hogy egy mondata, lehet, hogy egy megérintő sugallata, ami egy másik emberben megfogan.” (Jókai Anna)

2018. június 20-án halt meg
Kányádi Sándor
költő

„Nekünk egyetlen hazánk van: ez a magyar nyelv. Mi ebbe a nyelvbe csomagolva jöttünk több évezreden át és érkeztünk meg ide.” „Egy nemzetnek célja, hogy az Isten által csak számára kiválasztott nyelvet az emberiség, az emberi lét legvégső határáig továbbvigye, gazdagítsa, gyarapítsa, éljen vele és benne, mindannyiunk örömére és Isten nagyobb dicsőségére.”

(Kányádi Sándor)

1901. június 28-án született
Domokos Pál Péter
zenetörténész, néprajzkutató

„Szívünk termőtalajába mélyen plántáltuk a gondjainkra bízott csemetéket. Nevelésünk alapja és célja ugyanaz volt: az emberszeretet meghirdetése és a munkaszeretet életcélul tűzése.” „A család a haza kérdésének az alapja.” „A becsületes ember célja mi lehetne más, mint küzdeni a családjáért, a közösségéért, a nemzetéért? Ezt soha nem mondani, hanem élni kell!”

(Domokos Pál Péter)

TÓTH KRISZTINA: ÉDESANYÁM TRIANONJA

Színházi előadásra készültünk. Nagyon vártuk már május hatodikát, hogy a Párbeszéd Házában megnézzük és meghallgassuk egy igen messziről érkező kedves vendégművész felolvasóestjét, ám a hónapok óta alig javuló járványkörülmények közbeszóltak. Április 21-én az alábbi levél érkezett a Mindszenty Alapítványtól.

„Kedves Meghívottjaink! Tóth Krisztina Franciaországban élő magyar rendező, Alapítványunk húsz esztendeje kedves partnere és mecénása katolikus keresztény hitének és magyar identitásának hűséges őrzője. A világjárvány idején fogant meg Krisztina lelkében az elhatározás, hogy hosszú idő után újra hazatér és egy személyes hangvételű előadás keretében mutatkozik be Önök előtt. Ennek megtartását a jelenlegi körülmények még nem teszik lehetővé, de a mellékelt életrajzzal és az Édesanyám Trianonja című előadást ihlető érzések és gondolatok megosztásával szeretnénk kárpótolni Önöket, bízva abban, hogy még az idei évben a személyes találkozásra és az előadás megtartására is sor kerülhet.
Tóth Krisztina nevében tisztelettel köszönti Önöket,

Habsburg-Lotharingiai Mihály mb. alapítványi elnök,
Kovács Gergely alapítványi képviselő”

Az előadásról

Marcel Proust szerint *„az igazi Paradicsomok azok a Paradicsomok, amiket elvesztettünk”.*

A darab ötféle hűség története:

1. Mindszenty József iránti hűségünk. A Mindszenty-gondolatok a trianoni és párizsi döntésekről jelentik rendezésem iránytűjét. *„1920. június 4-én eltört Isten legszebb kelyhe, Trianonban darabokra tépték a Máriának felajánlott országot. Parcellázták címerben, földben, temetőben, iskolában, templomokban a Nagyasszony és Szent István ezeréves örökségét.” „Az igazi Paradicsomok azok a Paradicsomok, amiket elvesztettünk.”*

2. Édesanyám hűsége, története, tanúsága, öröksége, végrendelete. Édesanyám majdnem százéves volt és pont a trianoni százéves évforduló előtt halt meg. Majdnem száz évig élt a több mint ezer magyar vers és nóta között trianoni verseket, nótákat, érzéseket, emlékeket megtartva, ápolva, átadva, előadva – kifejezve szeretetét, hitét, hűségét –, amelyek az egész nemzetet összetartották a két világháború között és amelyeket a kommunizmus alatt betiltottak. Meg is mondom nektek, mi volt édesanyám trianoni tanúsága a mindennapi életében, és mennyi erőt, akaratot, okosságot adott neki mindez: felülemelkedve a szomorúságon és szembeszállva rossz sorsával, mindig harcban, „előre” a haláláig. Százéves küzdelem. Franciaországból, a trianoni béke bölcsőjéből ő volt a trianoni tanú, az utolsó tanú. *„Az igazi Paradicsomok azok a Paradicsomok, amiket elvesztettünk.”*

3. Az árva, koldusmagyarok iránti hűségem. Világjáró útjain Mindszenty József mondja a drága magyarjainak: *„Mi is, mint Szent Erzsébet, menekültek vagyunk”.* Hosszú a magyar menekültek sora, *„mi is menekültek voltunk, Párizsban. Minekünk is volt koldus menekülttarisznyánk, ahogy nevezi Mindszenty József: nekünk is volt menekültbatyunk. Mi, menekültek soha nem dobunk el semmit, amit elhoztunk, soha nem dobjuk el: zászló, kokárda, hímzés, biblia, kép, szerszám. Nem dobunk el semmit: az ősök hitét, amiből jön minden hagyomány… Szentháromságot, Szűz Máriát, a magyar szenteket, a történelmet, a teremtés szeretetét, a munkát, az erőfeszítést… A batyu kíséri életünket, születésünk napjától a koporsóig”. „Az igazi Paradicsomok azok a Paradicsomok, amiket elvesztettünk.”*

4. A színház iránti hűség. Édesanyám halála után egy grenoble-i egyetemi tanár, Reményi György kérte tőlem, hogy vigyem tovább édesanyám trianoni verses-énekes előadását. Megértettem, hogy ez nem elég, mert az ő egész élete volt trianoni tanúsága. Gondoltam, hogy ha nem is tanultam írni-olvasni magyarul, kell, hogy írjak, játsszak, meséljek magyarul. És ne csak egy életet mutassak be a rendezéssel, hanem egy egész világot. És ne csak magyart, ne csak múltat, de jelent is. Most Nyugatról kapjátok a magyar üzenetet, egy század üzenetét. *Nyugat elveszett. Nyugat nem Paradicsom, pokol lett.*

5. A magyar keresztény gyökerekhez való hűség. Továbbmegyek a 2001-ben elkezdett utamon. Azért akarom járni ezt az utat, mert a romboló erők, amelyek Nyugatról jönnek, Európa öngyilkosságát jelentik. Hiszek édesanyám mindennapi imájában: *„Hiszek Magyarország feltámadásában.”* Hiszek Mindszenty végrendeletében, ami nekünk szól: *„Tartsátok meg a keresztény erkölcsöt, az Egyház iránti hűséget és a haza iránti hűséget.”* Hiszek Krisztus tanításában: *„Ne féljetek!” Krisztus: Ő az igazi Paradicsom.*

Tóth Krisztina

Bemutatkozom

Dosztojevszkij írja, hogy *„a szépség üdvözíti a világot.”*

Budapesten születtem 1945-ben, az ostrom alatt. 1948-ban disszidáltunk a szüleimmel. Pont hároméves voltam. Párizsba menekültünk. Nem tanultam se írni, se olvasni magyarul.

1968 májusában Párizsban vagyok, sok zavargás történik, sok politikai zavargás az egész társadalomban, de én meg akarom valósítani a terveimet: a kultúrpolitikában, a színházban akarok dolgozni. Ezt a kulturális gondolatot, amelynek lényege a színház, a Nobel-díjas író, Albert Camus és André Malraux író, kultúrminiszter inspirálja és támogatja.

1969 áprilisában 24 évesen a francia állam kinevez Nizzába rendezőnek, az akkor nyíló Nizzai Nemzeti Színházba, amit Gabriel Monnet vezetett. Gabriel Monnet már akkor egy szimbólum, egy történelmi hatású rendező, akit De Gaulle tábornok francia elnök és André Malraux miniszter kiválasztottak arra, hogy vezesse az első „művészetek házát” Bourges városában (la Maison de la Culture de Bourges). A három személyiség történelmi beszéde az eseményről mint a francia kultúra egyfajta érdekes „paktuma” maradt fenn.

„A szépség üdvözíti a világot.” Gabriel Monnet az első naptól fölkarolt engem. Több mint harminc rendezésem között vannak Büchler-, Aiszkhülosz-, Shakespeare-, Seneca-, Moliére-, Calderon- és Hofmannstahl-darabok, filmek, tévéfilmek, valamint fesztiválok alapítása.

Színházművészetet tanítottam több helyen Provence-Alpes-Côtes d'Azur régióban. Kiemelem közülük a Nizzai Egyetemet. Nagy fordulópontot jelentett az életutamon Shakespeare *Julius Caesar*jának rendezése 1986-ban. A francia kultúrminiszter – ő volt akkor a fréjus-i polgármester –, François Léotard kéri, hogy rendezzek egy Julius Caesar-évet *a* fréjus-i római kori romok között. Ekkor már kezdjük érezni Franciaországban 1968 romboló hatásait, amelyek 1981-től bekerültek az állami kulturális körökbe is. Akkor fogalmazom meg célomként, hogy az európai lelki örökséget akarom védeni. Elhagyom a megszokott színházi körülményeket és a színházat kiviszem a szabadtérre.

„A szépség üdvözíti a világot.” 1989 végén számomra egy újfajta szabadságot jelentett a kommunista diktatúra bukása Közép- és Kelet-Európában, ezzel a tevékenységeim szárnyakat kaptak. 1991. május 4-én 11 órakor, pont, amikor Mindszenty Józsefet újratemetik Esztergomban, én elkezdem Grasse-ban, a püspöki palota előtt Moliére *Dom Juan*jának rendezését. Az akkori francia kulturális világban, de egészen máig hatóan ez a munkám egészen rendkívüli dolgot jelent. Hervé de Fontmichel, Grasse polgármestere odaadja nekem a teljes óvárost, hogy rendezzek, amit jónak találok. Ő is azt gondolja, hogy: *„A szépség üdvözíti a világot.”* Már akkor, 1991-ben, az óváros lakói majdnem mind muszlimok. A polgármester elfogadja, támogatja minden tervemet „Fragonard százada” nevében. Jean-Honoré Fragonard, a híres XVIII. századi festő Grasse-ban született, ahol az óváros építészetileg teljesen megőrizte egységes XVIII. századi képét. Éppen akkor, 1991-ben zajlott a teljes rehabilitációja. A célom ez volt: ünnepelni, rendezni a XVIII. századot. Visszaadni Grasse-nak a XVIII. századi múltját, örökségét, amikor a lakosság még teljesen más volt. Azt a XVIII. századot, amit a francia kultúra századának neveznek, és a keresztény civilizáció utolsó fellobbanása, mielőtt a francia forradalom tönkreteszi a hagyományokat, régi értékeket. Négy évig végeztem a rendezői munkát a muszlim lakosság között, így a rendezés mellett fontos volt az ő egyfajta „szelídítésük”.

Édesapám Észak-Afrikában szolgált a légióban és az algériai háború során. Elmagyarázta nekem, mi is az iszlám kultúra és mi lehet egy rendezőnőnek a viselkedése ebben a helyzetben. Mindenkit megpróbálok személyesen megismerni, minden utcát, házat. Még azokat is, ahová a rendőrség sem mer bemenni. Ezt a missziót a „szívek rendezésének” neveztem. Békében és harmóniában dolgoztunk négy évig. A muszlimok között keresztény jelképekkel, témákkal. szokásokkal. Grasse nekem egyaránt volt álom, de harctér is.

„A szépség üdvözíti a világot.” 1991. december 30-án egy alkalommal rendeztem a *Csongor és Tündé*t, amelyet azelőtt soha nem játszottak Franciaországban. Ünnepelni akartam, hogy Európa két fele megtalálja egymást. Ezt a festő Fragonard XVIII. századi kertjében rendeztem. Ott jöttem rá egyik új rendezési módszeremre, amely szerint a nézőket belevonom, egyik helyről a másikra visszük a közönséget. Később bevonom a nagy rendezéseimbe a nézőket: tíz helyszín (ahol nincs épített színpad), több mint száz statisztával, egyfajta monumentális freskó, tele meglepetéssel, titkokkal, a nézők az előadókkal együtt bekerülnek a

darabba. Az egész régi világ újból él, egy filmnek tűnik. Az éjszakai ég és a csillagok alatt, a fényben, sötétségben, látomásokkal, szavakkal adom ajándékba: álmodni az én XVIII. századomat.

Így született meg *Dom Juan* (Moliére) és *Maria Antoinette* (a francia királyné és édesanyja, Mária Terézia leveleiből) a *Herceg* (Ligne Herceg emlékirataiból), *Fragonard* (a Goncourt testvérek írásaiból) és *La Fontaine és Fragonard találkozása*. Összes rendezésemnek a főszereplője Georges Descrières, a Comédie Française örökös dékánja, a népszerű tévésorozat Arsène Lupin-je. Ő lesz a XVIII. század vonzó Hercege, Királya.

A művészeti életem utolsó szakasza egyetlen kérdésre alapul: hogy lehet a színház határát továbbtolni? Hogy lehet a rendezésbe a kulturális örökséget belevenni, és nemcsak színházat rendezni, de amikor már több mint harminc év óta romboló erők fenyegetik az európai civilizációt, hogy lehet újból szeretni, ránézni a hagyományokra, a történelemre, az ősökre, a keresztény múltra? Ezek voltak a fő kérdéseim 1991-től 2000-ig. Így jött létre Hofmannstahl *Jedermann*ja Saint-Paul-de-Vence egész óvárosában. Utolsó tervem a monacói kormány kérésére egy monacói misztérium és történelmi játék bemutatása, az egész óvárosban a Monacói Hercegnek. Ezeket a munkákat tovább is a francia állam nevében végeztem. Mindig mindenben teljes szabadsággal rendelkeztem, több francia kitüntetést is kaptam.

Magyar gyökerek vonzásában. 2001-ben Cséfalvay Pál kanonok, az esztergomi Keresztény Múzeum akkori igazgatója II. János Pál pápa kérésére magyar millenniumi kiállítást rendezett a Vatikánban. Megkérdeztem tőle, hogy tudok hozzájárulni a kiállításhoz. És gondolom: ami volt, az volt. A szívemben valami bezárult, de valami kinyílik. Így leszünk édesanyámmal a kiállítás támogatói. A valóság teljes erejével megmutatkozik: a szívem magyar. Biztos vagyok benne, hogy a keresztény gyökerek tudják éltetni Magyarországot. Az álmom Magyarország. A millennium után konferenciát rendeztünk Cséfalvay Pállal Franciaországban. A vatikáni kiállítás vezetett a fordítói tevékenységhez: *Utak és útvesztők* (Tímár Ágnes, Lénárd Ödön, Soós Viktor Attila), majd Mindszenty Emlékiratainak francia fordításához a Mindszenty Alapítvány számára. És most rendezem családi emlékirataimat *Trianontól Macronig 1920–2021 – Franciaország magyar szemmel. Családi emlékiratok* címmel. Az álmom Magyarország. Ott még tudják, mindig tudták, hogy: *„A szépség üdvözíti a világot.”*

(Tóth Krisztina, 2021. április 6.)

EMELTFŐVEL – DÖMÖTÖR ZOLTÁN ÉLETE

A hazaszeretetet édesapjától, az istenhitet pedig édesanyjától kapta örökségül – így foglalja össze az 1934-ben, a Budapest tőszomszédságában fekvő Csömörön született Dömötör Zoltán hitvallását nemrég megjelent könyvében Lugosi BaBett. Az írónő már régebb óta gyűjtötte az adatokat az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseiről, így került kapcsolatba Dömötör Zoltánnal, aki – követve szülei példáját – tanár szeretett volna lenni. Előbb a budapesti Pedagógiai Főiskolára járt, de átszervezések miatt a tanintézet megszűnt és a második évfolyamot már Egerben kezdte meg. Ott érte a forradalom kirobbanása is. Október 28-án megalakult a Nemzetőrség Ideiglenes Parancsnoksága, mire az egri pedagógiai főiskolán is szerveztek egy fegyveres osztagot, amelynek célja az volt, hogy felkutassa az elrejtőzött ávósokat, beszállítsa őket a megyei börtönbe és ezáltal megóvja őket a jogos népharagtól. A riadócsoport alapítótagjai mindenképpen számítottak a kitűnő tanuló Dömötör Zoltánra, mert közismert volt róla higgadt modora, amely kiváló érvelőképességgel párosult. Nem is csalódtak benne, így, miután ő is a többiekkel együtt megkapta a Nemzetőr-igazolványt, vállalta a feszültté vált helyzetek kezelését, a felbőszült tömeg lecsillapítását. A riadócsoport kizárólag a felsővezetőktől kapott utasításokat teljesítette, nemegyszer Dömötör Zoltán volt az, aki ellentmondást nem tűrő hangnemben közölte a háborgó egriekkel, hogy társaival együtt bekísérik az elöljáróságra a felkutatott ávósokat, de az ítélkezés felettük egy szabaddá vált ország bíráinak lesz majd a feladata.

A forradalmi napokban csaknem erőn felüli elvárásoknak kellett megfelelniük, tizenkét napon át szinte alig tudtak néhány órát aludni. De a városban egyetlenegyszer sem fajult el odáig a helyzet, hogy emberéletek forogtak volna kockán. November 4-e után szovjet csapatok özönlötték el Magyarországot és a felkelők hősies ellenállásának dacára könyörtelenül vérbe fojtották a szabadságharcot. A régi-új rendszer belügyi szervei az egri főiskola kollégiumában tartóztatták le Dömötör Zoltánt, hamarosan Kistarcsára szállították, ahol a legdurvább eszközökkel vallatták és „készítették elő” a bírósági eljárást.

Lugosi BaBett könyve megírása során olyan dokumentumokra is bukkant, amelyek szerint egyes tanúk a tárgyaláson többször is megcáfolták a vádakat, Dömötör Zoltánt 1957 őszén az egri bíróság mégis ötévi börtönbüntetésre ítélte. Noha 1962 tavaszán szabadlábra helyezték, tanulmányait nem folytathatta, és még abban is gátolták, hogy sporttal kapcsolatos korábbi reményei beteljesülhessenek. Politikai megbélyegzettsége egészen a rendszerváltozásig eltartott. Szabadulása után bárhová ment munkát keresni, azonnal elutasították. A könyv szerzője ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy az akkoriban elszenvedett megaláztatásokat és súlyos sérelmeket a mai napig is alig dolgozták fel, sok esetben még a családon belül is tabuként kezelték ezt a témát. Dömötör Zoltán hosszas próbálkozások után végül is segédmunkásként tudott elhelyezkedni, de a sors egyfajta kárpótlásként lehetővé tette számára sportszeretetének kiteljesedését, ugyanis idővel kézilabdamérkőzésekre mind gyakrabban hívták játékvezetőnek.

A rendszerváltozást követően végre egyenesbe jött Dömötör Zoltán életútja: a kommunista diktatúra alatt sok-sok éven át elszenvedett megpróbáltatásaiért – egyebek között – megkapta a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjét, az 1956-os Emlékérmet, a Szabadság Hőse Emléklapot, Eger város díszpolgárává avatta és a szabadságharc 50. évfordulóján századosi rendfokozatot kapott. Azonban – mint Lugosi BaBett számos fényképpel kiegészített könyvéből kitűnik – Dömötör Zoltán továbbra is közreműködik abban, hogy a félévszázados diktatúra bűncselekményeit ne borítsa be a feledés homálya, így aktív része volt a szülőhelyén, Csömörön létesült Gloria Victis Emlékmű megépítésében, amely egyben főhajtás is a kommunizmus sok millió áldozata előtt. *(Lugosi BaBett: Emeltfővel – Dömötör Zoltán élete, Budapest. 2020)*

Vincze András

ÁLDUNK, ISTEN JÓ SZOLGÁJA, JÓZSEF, ÉLETNEK PÉLDÁJA! (5.)

Sorozatunk ötödik részében a Budapest-Józsefvárosi Szent József-plébánia és -templom történetét ismerhetik meg olvasóink

A józsefvárosi Szent József-plébánia-templom Budapest VIII. kerületének legnagyobb temploma. Kéttornyos épülete a magyarországi klasszicizáló későbarokk építészet jeles emléke. Tornyai 70 méter magasak.

Akárcsak a terézvárosi plébániát, ezt is Batthyány József hercegprímás alapította, 1777-ben, a plébánia védőszentjének pedig Jézus nevelőapját, Szent Józsefet választotta. A templom alapkövét 1797-ben tették le és Tallherr József tervei alapján Kundt Ignác kőműves építette fel. 1814-ben Kasselik Fidél tervei alapján készült homlokzata nyugati irányba, a Horváth Mihály térre, a Nagykörút irányába néz. Attikáján Dunaiszky Lőrinc Szent Józsefet ábrázoló szobra áll, amely 1820-ban készült. Az egyhajós belső tér három boltozatszakaszra oszlik, ehhez keskenyebb szentély csatlakozik. A főoltárkép, amely Szent József apoteózisát ábrázolja, Leopold Kupelwieser bécsi festő műve 1837-ből; ugyancsak ő festette a Segítő Madonna-képet, id. Lucas Cranach munkája nyomán. A főoltár fülkéjében látható három másik kép Wagner József pesti festőművész munkája, 1840 körül készültek.

A templom északi (bal) tornyában három harang „lakik”, ebből a Hippói Szent Ágoston-nagyharangot és a jelenleg használaton kívüli kisharangot 1925-ben ifj. Walser Ferenc, a Szent Katalin-harangot pedig 1948-ban Szlezák Ráfáel öntötte. Volt itt egy negyedik harang is, de azt a második világháborúban elvitték.

A templom déli (jobb) tornya jelenleg üres, az egykori nagyharang, a szintén a második világháborúban elrekvirált Szent József-harang lakott itt, amelyet Csernoch János bíboros szentelt fel 1925. október 18-án. Ez a felirat állt rajta: *„Oh, Szent József, Jézus Krisztus nevelője, légy végóránk segítője. Lebegj előttünk tisztes ősz hajaddal, biztass, emelj tündöklő példaként, hogy küzdve gonddal és ezernyi bajjal el ne veszítsük soha a reményt. Készült Szent József, egyházunk és plébániánk védőszentjének tiszteletére a józsefvárosi hívek buzgó áldozatkészségéből, Blieszner Ágoston c. prépost-plébános és Glatz Géza templomatya idejében. Öntötte az 1925. évben Walser Ferencz, Budapest.”* Állványa, nyelve és koronája ma is látható a toronyban. A két hiányzó harang pótlása a távlati tervek között szerepel.

Nagy próbatételt jelentett az itt szolgáló plébánosok, káplánok és a hívek számára az 1838-as nagy pesti árvíz, sok lelkierőre volt szükség az újjáépítéshez. 1846-ban már 20 ezer főt számlált az itt élő háromnyelvű (német, magyar és szlovák), békében összekovácsolódott közösség. Az 1848-as szabadságharc és az azt követő politikai megtorlás nem kímélt sem civilt, sem papot, ám mindez nem tántorította el az itt élőket és a plébániai élet virágzott. 1863–1865 között Hild József vezetésével tatarozták és újraboltozták a templomot, majd azt 1891–1895 között Barcza Elek kívül-belül átépítette. Az első magyar nyelvű prédikáció 1870-ben hangzott el.

A XIX–XX. század fordulójára a plébánia a világ egyik legnagyobb egyházközsége lett, csak tizenkét káplánnal tudta ellátni feladatát. Ekkor épült meg az új, ma is működő plébániaépület. Az egyházközség területét csak 1928-ban csökkentették le.

Az első világháború után a hitéletben a szociális segítő és karitatív csoportok létrejötte volt jellemző és a plébánia az 1945. utáni időkben, a kommunista diktatúra nyílt, majd burkolt egyházüldözése alatt is élt.

A templomot 1980-ban renoválták kívülről. 1984-ben Roger Schütz testvér is meglátogatta. Még nem mondhatott beszédet – az állam nem engedte –, de együtt imádkozott a józsefvárosiakkal. 1985-ben megtörtént a templombelsőnek is a tatarozása, valamint az új liturgikus tér kialakítása Sedlmayer János és felesége tervei alapján. A szembemisező oltár és az ambó carrarai márványból készült, felszentelését Paskai László bíboros végezte 1988-ban. Kalkuttai Boldog Teréz Anya is ellátogatott a templomba 1986-ban, majd második látogatásakor négy nővért hagyott ott, néhány évre rá pedig házat alapított a közeli Tömő utcában.

Az 1989-es változás szelét érezve az újjáéledés egyik pilléreként itt indult meg a női szerzetesközösségek reorganizációja a Szociális Testvérek Társulata segítségével. Jean Varnier, a Hit és Fény közösség alapítója a magyarországi csoportnak itt beszélt Isten atyai szeretetéről 1987-ben. Giovanni Salerno atya, a Harmadik Világ Szegényeinek Szolgái mozgalom alapítója is többször ellátogatott a plébániára és a közeli Őr utcában hozta létre első magyarországi központját.

A rendszerváltozás után a hitoktatók azonnal megkezdték az önkormányzati iskolákban és óvodákban a hitoktatást és a plébánia kitárta kapuit a lelkiségi mozgalmak előtt. Elsőként a Regnum Marianum csoportjainak adott otthont, majd 2001-ben megalakult a helyi, Józsefvárosi Regnum Marianum. Újjáéledt a cserkészcsapat, Pázmány Péter nevét viseli. Családközösségek jöttek létre, egy Regnumhoz csatlakozó és egy plébániai csoport. A Kolping családközösség lelkes támogatója lett minden plébániai megmozdulásnak. A Házas Hétvége és Fokoláre mozgalom is helyet kapott a plébánián. Sokat jelent a nehéz időkben is kitartó Szent Skolasztika Énekes Liturgikus Közösség. A Keresztény Értelmiségiek Szövetségén belül megalakult a KÉSZ Józsefvárosi Csoportja. Teréz Anya világi munkatársai létrehozták a telefonos imavonalat, amely éjjel-nappal üzemel. Már külföldről is kérik az imában nyújtott segítséget. 1996-ban újraindult az *Egyházközségi Tudósító.*

Újjászerveződött a karitatív tevékenység is. Intézményes keretek között, a CCIT (nemzetközi katolikus bizottság a cigányokért) irányelvei szerint segítik a romák Egyházba és társadalomba való beilleszkedését, a hajléktalanok lelki gondozása pedig 15 év óta a nekik szóló vasárnapi szentmisével történik. Közel tíz éve minden hónap első vasárnapján szlovák szentmisét tartanak és szerveztek már nemzetiségi hetet is az ott élt szlovák, horvát, német és roma ősök emlékére.

Tartottak plébániai zsinatot, missziós hetet. 2002-ben létrehozták a Józsefvárosi Élő Kövek Alapítványt a templom külső tatarozására. 2008-ban ökumenikus jellegel megünnepelték a Biblia évét, 2009-ben pedig a szakrális művészetek hete keretében rendezett nyitott templomok éjszakáján több száz résztvevővel, hajléktalannal virrasztották át az éjszakát. 2011. május 22-én kétezer hívő köszöntötte a templomban Isten irgalmasságát.

2014 óta Michels Antal plébános, tb. kanonok, esperes vezeti az egyházközséget. Az ő szolgálata alatt megújult a plébánia épülete, a közösségi terek, a templomkülső. Ez idő tájt kezdődik a templom belső felújítása. 2014-ben egy heti hírmondót is indítottak *Józsefvárosi Harangszó* címmel, amely több száz példányban jelenik meg és a plébánia honlapján is elérhető. Megújult a közösség is. A Regnum Marianum mellett létrejött az Új Fészek Közösség, amely hajléktalanokkal foglalkozik. A Házas Hétvége csoport segít a jegyesekkel, a házasokkal való foglalkozásban. A Karitász is teljesen újjászerveződött, csak karácsonykor 300 családot támogattak szeretetcsomaggal. A plébánia jó kapcsolatot ápol a Katolikus TV-vel, ahol Antal atya elmélkedései mellett a közösség több tagja is bemutatkozott. Létrehoztak egy missziós kávéházat is, amelyet a brazil Shalom közösség vezet. Takács Gáspár addiktológus, pszichiáter és Michels Antal atya vezetésével heti rendszerességgel önismereti tréninget tartanak a téli kápolnában.

Lapunk zárásakor éppen a 14. Élő Rózsafüzér Zarándoklatra készülnek Magyarországért és Budapestért, és *Atyai szívvel 2021* címmel meghirdetett, a Szent József-évhez kapcsolódó gyermekrajzpályázatuk is folyamatban van, amely nyáron az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus tiszteletére ajánlott kiállítással zárul majd.

Összeállította: Varga Gabriella
Fotó: Thaler Tamás

MAGYAR SZENTMISÉK AZ EURÓPAI DIASZPÓRÁBAN

ANGLIA
London: Hungarian R.C. Chaplaincy / Szent István Ház, Ft. Csicsó János főlelkész; W5 4EA London, 62 Little Ealing Lane; Tel./Fax: +44-20/8566-0271; E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com; Web: www.szentistvanhaz.org és www.facebook.com/szentistvanhaz.london. Szentmise minden hónap 1. és 3. vasárnapján 11.30-kor. További misézőhelyek: Bristol, Cambridge, Luton, Manchester, South Croydon.
AUSZTRIA
Bécs: Wiener Ungarische Katholische Gemeinde / Bécsi Magyar Katolikus Egyházközség, Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész; A-1070 Wien, Döblergasse 2/30b; Tel.: +43-1/526-4972; E-mail: bmke@katolikus.at; Web: www.katolikus.at és www.facebook.com/KMEMWien. Új, ideiglenes szentmisehelyszín: Am Tabor-plébánia, 1020 Wien, Alliiertenstr. 2. További misézőhelyek: Baden, Leesdorfer Hauptstr. 74., minden hónap második vasárnapján 16.30-kor és Bécsújhely, Szent Katalin-kápolna, Domplatz 1., minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor.
Collegium Pázmáneum: Ft. Varga János rektor; A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14; Tel.: +43-1/319-1403; E-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com; Web: www.pazmaneum.katolikus.hu. Előesti szentmise szombatonként 17.00-kor.
Burgenland, Kismarton: Vikariat für ungarische Belange, Ft. Pál László, Diözese Eisenstadt; A-7000 Eisenstadt, St. Rochus-Straße 21; Tel.: +40/676-880-708-346, +40/2682-777-346; E-mail: laszlo.pal@martinus.at; Web: www.martinus.at. Szentmise hónap 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, A-7000 Eisen- stadt, Josef Haydngasse 31.
Burgenland, Alsóőr: Katholische Pfarramt, Ft. Gáspár Adalbert; A-7501 Unterwart 226; Tel.: +43-33/523-4108; vasárnaponként 9.45-kor.
Burgenland, Felsőőr: Ft. Gáspár Adalbert; A-7400 Oberwart, Stenamangerstraße 13; vasárnaponként 8.30-kor.
Burgenland, Felsőpulya: Ft. Lehrner Hannes; A-7350 Oberpullendorf, Hauptstr. 66; hónap 1. vasárnapján 8.45-kor.
Burgenland, Középpulya: Ft. Ghinari Johann; A-7350 Mittelpullendorf, Ungargasse 62; hónap 1. és 3. vasárnapján 18/19 órakor.
Graz: Msgr. Molnár Ottó; Tel.: +43-316/6821-2421; E-mail: otto.molnar@laposte.net. Ft. Holló István; Tel.: +43-676/8742-6711; E-mail: istvan.hollo@graz-seckau.at. Szentmise minden vasárnap 17.00-kor, Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.
Innsbruck: Innsbrucki Magyar Katolikus Egyházközség, Magyar Ház, A-6020 Innsbruck, Richard Wagner Str. 3., Facebook: www.facebook.com/ Innsbrucki-Magyar-Katolikus-Egyházközség-1270405526418632/. Szentmise minden hónap 2. vasárnapján. Érdeklődni: Schenk Angyalka világi elnök, Tel.: +43-699-1151-6190; E-mail: djas@inode.at.
Linz/Wels: Ungarnseelsorgezentrum der Diözese Linz, Ft. Szabó Ernő; A-4600 Wels, Herrenstr. 2.; Tel.: +43-732/341-175; E-mail: ernest.szabo@dioezese-linz.at. Misehelyszínek: Linz, Guter Hirte (Jó Pásztor-) templom, Am Steinbühel 31, A-4030 Linz, minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján és Wels, St. Stephan/ Lichtenegg (Szent István-) templom, Königsederstr. 20, A-4600 Wels, minden hónap 2. és 4. vasárnapján.
Klagenfurt: Kapuziner Kirche; A-9020 Klagenfurt, Waaggasse 15., szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor.
Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az orsolyita templomban, A-5061 Salzburg, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: +43-699/8172-1232.
BELGIUM
Brüsszel: Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, P. Havas István Sch.P.; 1050 Bruxelles, rue de l'Arbre Bénit 123; Tel.: +32-2/64-96-188, mobil: +32-487/614-063; E-mail: havas.istvan@piarista.hu; aumoneriedesetrangers@skynet.be; Web: www.bmkk.be. Szentmise minden vasárnap 10.30-kor és 18.00-kor, 123 rue de l'Arbre Bénit, 1050 Ixelles és Église Sainte-Famille, Place de la Sainte-Famille, 1200 Woluw-Saint-Lambert. További misézőhelyek: Leuven; Liège, Abbaye Paix Notre-Dame des Soeurs Bénédictines, 54 boulevard d'Avroy, 4000 Liège, havonta egy alkalommal (szombat, 15 órakor) a Bencés Nővérek templomában.
CSEHORSZÁG
Prága: Prágai Magyar Katolikus Plébánia, Ft. Balga Zoltán; Telefon: +420-734-688-656; E-mail: info@katolikus.cz; Web: www.katolikus.cz és www.facebook.com/Prágai-Magyar-Katolikus-Plébánia-1769510549979963/. Misehelyszín: Belvárosi Szent Henrik Templom, 110 00 Prága 1., Jindrisska 30.
FRANCIAORSZÁG
Párizs: Mission Catholique Hongroise / Párizsi Magyar Katolikus Misszió; F-75010 Paris, 42, rue Albert Thomas; Tel.: +33-1/42-086-170, E-mail: missioncatholique@orange.fr; Web: www.magyarmisszio.info és www.facebook.com/Parizsi.Magyar.Katolikus.Misszio.
HOLLANDIA
Hollandiai Magyar Római Katolikus Egyházközségi Tanács; E-mail: hagai.magyar.katolikusok@gmail.com; Web: http://fritsvangaans.wix.com/ekt-den-haag és www.facebook.com/EKT-hollandiai-magyar-katolikusok-119459806451156.
Amszterdam: Obrechtkerk, Obrechtstraat 30. NL-1071 KM Amszterdam.
Eindhoven: Sint Joriskerk, Sint Jorislaan 51, NL-5614 AA Eindhoven.
Hága: Hágai Magyar Katolikusok, Onbevlekt Hart van Maria Kerk (Marlotkerk); NL-2594 CK Den Haag, Bloklandenplein 15. Facebook: www.facebook.com/HagaiMagyarKatolikusok.
Helmond: Pauluskerk, Paulus Potterstraat 2., NL-5702 CW Helmond.
Vianen: Vianeni Magyar Otthon, Panoven 17A, NL-4133 NG Langeweg, 145. sz. házzal szemben van a bejárat.
Wassenaar: Sint Jozefkerk, Van Cranenburchlaan 31. NL-2241 PJ Wassenaar (Parklaan 28 (kerk) / van Cranenburchlaan 31 (Pastorie); Tel.: 070-511-4262; E-mail: secretariaat@sintjozefwassenaar.nl.
LENGYELORSZÁG
Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stokłosy állomásig, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.
LUXEMBURG
Ft. Lukács József és Havas István Sch.P., 8032 Strassen, *2* place des Martyrs. Havonta egy alkalommal.
MÁLTA
Naxxar, Santwarju Gesu Hniena Divina-templom. Évente háromszor van magyar szentmise (vasárnap 17,30-kor).
NÉMETORSZÁG
Augsburgi Egyházmegye: Ungarische Katholische Mission / Augsburgi Szent László Magyar Katolikus Misszió, Ft. Csibi Sándor; D-86152 Augsburg, Henisiusstr. 1.; Tel.: +49-821/3166-8960 vagy +49-821/3166-8961; E-mail: iroda@augmis.de; Web: www.augmis.de, www.augsburgimisszio.de, augsburgi-katolikusok.de. Misézőhelyek: Augsburg, St. MAX-templom, Franziskanergasse. 4.; D-87437 Kempten, St. Mang, Mariä Himmelfahrt-templom, Friedrich-Ebertstr. 1., Neuburg an der Donau.
Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye: Stemper Ferenc lisbergi plébános és Dankó István atya (Amberg). Szentmisék: Caritas Seniorenheim St. Josef-kápolnája, Giesbertstr. 65., Nürnberg, kéthetente. A járványhelyzet miatt a vasárnapi szentmisék helyszíne megváltozott.
Az új helyszín: Heiligste Dreifaltigkeit-plébániatemplom, D-90473 Nürnberg, Giesbertsstr. 75.
Érdeklődni lehet: Dr. Lipecz József, tel.: +49-911/426-703
Freiburgi érsekség: Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator; D-68723 Plankstadt, Schwetzinger Str. 32. Havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.
Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye: Ungarische Katholische Mission, Ft; D-20535 Hamburg, Bürgerweide 35; Tel.: +49-40/250-7783. Misézőhelyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen.
Kölni Főegyházmegye, Esseni és Aacheni egyházmegyék: Katholische Ungarische Gemeinde im Erzbistum Köln / A Kölni Érsekség Római Katolikus Magyar Lelkészsége, Ft. Lukács József; D-50676 Köln, Am Rinkenpfuhl 10; Tel.: +49-221/3377-8517; E-mail: info@ungarnzentrum.de és unganzentrum.koeln@gmail.com; Web: www.ungarnzentrum.de és www.facebook.com/Ungarische.Gemeinde. További misézőhelyek: Bergisch-Gladbach, Bonn, Duisburg, Düsseldorf, Essen, Herzogenrath, Köln, Köln, Wuppertal.
Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye: Katholische Ungarische Gemeinde / Szent Erzsébet Magyar Katolikus Egyházközség Frankfurt; Ft. Belényesi József; Dr. Johannes zu Eltz, Stadtdekan plébániai ügyvezető; D-60487 Frankfurt am Main, Ludwig-Landmann-Str. 365; Új postacím: D-61440 Oberursel, Altenhöfer Weg 61; Telefon: +49/1515-871-9831. Lelkipásztori munkatárs: Bodrogi Szilvia, s.bodrogi@erzsebet-frankfurt.de; Egyházközségi titkárnő: Barcsay Andrea, pfarrbuero@erzsebet-frankfurt.de. Web: www.magyar-katolikusok-frankfurt.de és www.facebook.com/MagyarKatolikusEgyhazkozseg. Szentmise minden hónap 2. és 4. vasárnapján 15.30-kor, Frankfurt am Main, Herz-Marien-Kirche, Auf dem Mühlberg 14. További misézőhelyek: Griesheim (Darmstadt), Gießen, Mainz, Wiesbaden-Delkenheim.
München-Freisingi Főegyházmegye: Ungarische Katholische Gemeinde / Magyar Katolikus Egyházközség, Ft. Merka János; D-81925 München, Oberföhringer Str. 40.; Tel.: +49-89/2137-4230 (Titkárság: Varga Katalin titkárnő) és +49-89-2137-4233 (Lukács Tibor lelkipásztori munkatárs); Fax: +49-89/2137-4234; E-mail: info@ungarische-mission.de, Ungarische-Gemeinde.muenchen@eomuc.de; Web: www.ungarische-mission.de. Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános. Misézőhelyek: München, Rosenheim, Erding, Landshut, Bad Tölz, Waldkraiburg.
Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegyék: Münster Magyar Katolikus Misszió / Münsteri, Osnabrücki és Paderborni Egyházmegyék magyar közösségei, Ft. Simon Péter; D-48157 Münster, Middelfeld 24; Tel.: +49-251/932-57-288; E-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de; Web: sites.google.com/view/ungarisch és www.facebook.com/ungmis. Misézőhelyek: Bielefeld, Bocholt, Hagen, Marl, Menden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück.
Passaui Egyházmegye: Ungarishe Mission Passau / Passaui Magyar Misszió, Ft. Kovács János; D-84375 Kirchdorf am Inn; D-94036 Passau, Breslauer Str. 2.; Tel.: +49-85/712-332; E-mail: info@magyar-missio-passau.de. sites.google.com/site/magyarmissiopassau és www.facebook.com/magyarmissio.passau.
Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye: Ungarische Katholische Gemeinde / Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség, Ft. Merlás Tibor; D-70186 Stuttgart, Albert-Schäffle Str. 30.; Tel.: +49-711/236-9190, fax: +49-711/ 236-7393; E-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de, mtibor1960@gmail.com; Web: www.stuttgarti-katolikusok.de és www.facebook.com/stuttgarti.katolikusok; D-89073 Ulm, Walfischgasse 17.; Tel.: +49-731/3996-6306, mobil: +49-1575- 370-1412. Misézőhelyek: Balingen-Frommern, Biberach an der Riss, Böblingen, Eislingen, Friedrichshafen-Berg, Heidenheim an der Brenz, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg-Hoheneck, Munderkingen, Reutlingen-Orschel-Hagen, Schwäbisch-Gmünd, Stuttgart, Ulm, Tuttlingen, Weingarten.
Würzburgi Egyházmegye: Ft. Dr. Koncsik Endre; D-97070 Würzburg, Domerschulstr. 2.; Tel.: +49-931/3866-2530, fax: +49-931/3866- 2599.
NORVÉGIA
www.nufo.no/makao. Húsvétkor, augusztus 20-án és karácsonykor ünnepelnek magyar nyelven szentmisét, más-más, az alkalomra odautazó lelkipásztorok szolgálata által.
OLASZORSZÁG
Róma: Olaszországi Katolikus Missziós Központ, Via del Casaletto, 481., 00151 ROMA (RM); E-mail: pmi@katolikus.hu; Tel.+39 06 68.42.620; Lelkész: Dr. Németh Norbert rektor. A római magyar közösség szentmiséjét a hónap utolsó vasárnapján tartják 11 órakor a Celio dombon a Szent István vértanú-körtemplomban (Santo Stefano Rotondo). Rómában minden kedden 8 órakor magyar nyelvű szentmisét ünnepelnek a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában. További misézőhelyek: Bologna, Catania, Firenze, Loreto, Milánó, Padova, Palermo, Parma, Torino.
SVÁJC
Bázel: Röm. Kath. Ungarnmission / Bázeli Magyar Katolikus Misszió, Ft. Pál István; CH-4123 Allschwil, Binninger Str. 45.; Tel.: +41-76/518-5440; Web: www.ungarnmission.ch. Misehelyszín: Sacré Couer-templom, Feierabendstr. 68., CH-4051 Basel, minden vasárnap 8.50-kor.
Bern: Röm. Kath. Ungarnmission, Ft. Pál István; CH-3073 Gümligen, Pf. 102.; Web: www.ungarnmission.ch. Misehelyszín: Viktoriaheim-kápolna, havonta kétszer 11.45-kor.
Genf: Genfi Magyar Katolikus Misszió, CH-1216 Cointrin GE, Chemin du Ruisseau 36.; Tel.: +41-22/791-0458; Web: www.katolikus.ch. Misehelyszín: Cointrin-kápolna, minden hónap első és harmadik vasárnapján 10.30-kor.
Lausanne: Tel.: +41-76/483-7394. Misehelyszín: Servan-kápolna (Chapelle de Servan), Chemin Eugene-Grasset 12, CH-1006 Lausanne, a genfi vasárnapi szentmiséket megelőző szombatokon 18.00-kor.
Tägerwilen: Bruder Klaus-templom, Ernst-Kreidolfstrasse, CH-8274 Tägerwilen, minden hónap első vasárnapján 17.00-kor.
Zürich: Szent István Magyar Katolikus Misszió Zürich, Ft. Varga Péter; CH-8057 Zürich, Winterthurerstr. 135.; Tel.: +41-44/362-3303; E-mail: peter.varga@mail.ch iroda@magyar-misszio.ch; Web: http://magyar-misszio.ch. Szentmise minden vasárnap 12.00-kor és minden első pénteken este 17.30-kor, Bruder Klaus-templom, Milchbuckstrasse 73, CH-8057 Zürich. További misézőhelyek: Frauenfeld, Schaffhausen, Uster, Winterthur.

Ennél részletesebb adatbázisunkat megtalálja honlapunkon: www.eletunk.net/miserend

BUDAPESTRE VÁRJÁK ÖT KONTINENS ZARÁNDOKAIT

A szeptemberi budapesti világtalálkozót Teológiai Szimpózium előzi meg, amely az eucharisztikus kongresszus bevezető eseménye lesz 2021. szeptember 2–4. között Esztergomban. Az Eucharisztiáról, a szentségimádásról hallhatunk előadásokat magyar és külföldi – köztük európai és tengerentúli – teológusoktól. A részvétel regisztrációhoz kötött és díjköteles.

A kongresszus nagyszabású nyitóünnepséggel – ezerfős kórus közreműködésével – szeptember 5-én a Hősök terén veszi kezdetét. Május 31-ig jelentkezhetnek azok, akik elsőáldozóként szeretnének részt venni a nyitószentmisén. Ilyen lehetőség legutóbb 83 évvel ezelőtt, az 1938-as Eucharisztikus Világkongresszuson volt. Az esemény egyben a főegyházmegye iskoláinak tanévnyitó ünnepsége is. Fontos tudni: a NEK rendezvényei akadálymentesek, a szervezők jeltolmácsokat biztosítanak.

A NEK „hétköznapjain", szeptember 6–10. között az események fő helyszíne a Hungexpo lesz. A szentmiséken kívül tanúságtételek és előadások hangzanak el. Öt kontinensről várják a szervezők az előadókat és a zarándokokat.

A legmesszebbről, a Fülöp-szigetekről José Palma, Cebu érseke érkezik, aki közel 11 ezer kilométert utazik a helyszínig. Találkozhatnak az érdeklődők Andrew Yeom Soo-jung bíborossal, Szöul érsekével is – ő az első római katolikus vezető, aki 2014 májusában átlépte Észak-Korea határát. Jön továbbá Piero Marini érsek, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Tanácsának elnöke – ő Szent II. János Pál pápa szertartásmestere volt évtizedeken át.

A *golyóálló bíboros*ként emlegetett riói érsekkel is találkozhatunk. A brazil Orani João Tempesta bíboros túlélt két fegyveres rablást és egy utcai lövöldözést. Számos előadó érkezik olyan országból, ahol napi szinten kell szembesülni a keresztények elnyomásával, üldözésével.

Május 31-ig kedvezményesen válthatnak belépőt az érdeklődők a Hungexpón lévő programokra, amely meleg ebédet is tartalmaz.

Városszerte is egész héten változatos programokkal várják a szervezők az érdeklődőket a NEK keretében: Böjte Csaba előadása, ForrásPont, Ákos-koncert, családi nap a Margitszigeten, Szent István Könyvhét és vásár a bazilika előtti téren, a Csík Zenekar, a Szent Efrém Férfikar, a 100 Tagú Cigányzenekar, a Moszkvai Patriarchátus Kórus koncertje – csak néhány ezen programok közül. A kongresszus hetében zajlik majd az Ars Sacra Fesztivál is.

A Kossuth téren szeptember 11-én, szombaton Erdő Péter bíboros celebrál szentmisét, amely után gyertyás körmenetet tartanak a Hősök teréig. Az esemény egyben országos ministránstalálkozó is lesz.

A zárószentmise szeptember 12-én, vasárnap 11 óra 30 perckor kezdődik a Hősök terén. Az Operaház 120 fős zenekarán kívül fellép az Operaház kórusa és az ország minden tájáról érkező tagokból álló nagykórus összesen 2080 fővel. A tervek szerint Ferenc pápa szeptember 12-én érkezik Budapestre, ő celebrálja a NEK zárómiséjét.

Városszerte infópontok nyújtanak majd segítséget az érdeklődőknek. A NEK sikeres lebonyolításában számos önkéntes is részt vesz.

Az eseményekre az *iec2020.hu* oldalon regisztrálhatnak az érdeklődők.

(Forrás: NEK)

A NEK részletes programját megtalálják honlapunkon: *www.eletunk.net*

A szerkesztőség a nem saját írású cikkek tartalmáért nem vállal felelősséget, mindazonáltal kellő körültekintésre törekszik. Az olvasóinktól és külső forrásokból érkező cikkek tartalmáért azok szerzői vállalnak személyes felelősséget.

Napjaink
A Kanadai Magyar Diaszpóra
családi havilapja

32 színes oldalon megjelenik minden hónap második felében.
Felelős szerkesztő: Móricz Lajos

Évi előfizetés:
Kanadában $50.00,
külföldre $100.00
(11 szám, a július-augusztusi összevont)

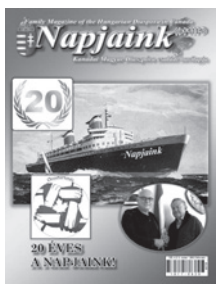

2189 Peters Road West
Kelowna, BC V4T 2C3
Tel.: 001/250-768-0997
E-mail: moricl@telus.net,
napjainkOK@gmail.com

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN!

Apróhirdetés:
Keret, fénykép nélkül: 50 HUF vagy 0,20 EUR/betű
Keret: 3000 HUF vagy 10 EUR
Fénykép: 6000 HUF vagy 20 EUR
Többszöri hirdetés esetén kedvezmény.

Nagyhirdetés és PR-cikk:
Teljes oldal: 400 e HUF vagy 1100 EUR
Féloldal: 300 e HUF vagy 800 EUR
Negyedoldal: 200 e HUF vagy 500 EUR
Többszöri hirdetés esetén kedvezmény.

Kövessen minket a világhálón is:
www.eletunk.net
www.facebook.com/eletunkujsag

Lapunk megjelenése megvalósult a Magyar Kormány támogatásával. A Bethlen Gábor Alap hozzájárult a kiadónk működésével és ezzel a lapunk fenntartásával kapcsolatos költségekhez.

ÉLETÜNK
Az európai magyar katolikusok lapja

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MISSZIÓ MÉDIA LAP- ÉS KÖNYVKIADÓ KFT.
H–1165 Budapest, Zsemlékes út 25/A. I. 5.
Telefon: +36 70 635 7064
E-mail: szerkesztoseg@eletunk.net
Honlap: www.eletunk.net
www.facebook.com/eletunkujsag

Felelős kiadó és főszerkesztő:
Varga Gabriella

Felelős szerkesztő:
Vencser László

Szakmai tanácsadó:
Sajgó Szabolcs SJ, Szőcs Csaba,
Varga János, Vértesaljai László SJ

Munkatársak:
Dancs Rózsa, Hiba György SJ, Horváth Enikő,
Kovács Péter, Puss Sándor SJ, Schenk Angyalka,
Sebestyén Péter, Szabó Ferenc SJ, Vincze András

ELŐFIZETÉS:
közvetlenül a kiadónál vagy
az európai magyar lelkészségeken keresztül

Előfizetés a 2021. évre közvetlenül a kiadónál:
35 EUR/év, 7000 HUF/év

Digitális változat:
20 EUR/év vagy 6000 HUF/év.

Bankszámlaszámunk:

MISSZIÓ MÉDIA KFT.

Magyarországon:
OTP BANK 11716008-22527699

Külföldről:
OTP Bank
IBAN: HU85 1171 6008 2252 7699 0000 0000
SWIFT (BIC) azonosító: OTPVHUHB

Nyomdai előkészítés:
Éber Tamás

Nyomtatás:
Micropress Kft.
H–3434 Mályi, Kistokaji út 5.

MAGYARSÁG HÁZA 2011–2021

Fényképek, plakátok, címlapok az intézmény első évtizedéből

A Magyarság Háza 2011-ben a Magyar Kormány támogatásával jött létre a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. keretein belül, néhány éve pedig önálló nonprofit gazdasági társaságként működik. Célja az anyaország, a Kárpát-medence és a nyugati diaszpóra magyar közösségei közötti kapcsolatok szorosabbra fűzése, a nemzeti identitás erősítése, a pozitív magyarságkép kialakulásának, a magyarság értékmegőrző képességének segítése, az egymás iránti felelősségérzet kialakítása, elmélyítése. Mindezt a hagyomány és a modernitás jegyében szervezett, ingyenesen látogatható közhasznú programokkal, különböző korosztályoknak kínált kulturális és szórakoztató rendezvényekkel, ismeretterjesztő előadásokkal teljesíti. Mindeközben az emléknapokra és a jeles évfordulókra is kiemelt figyelmet fordít.

A Magyarság Háza az egyetlen olyan kulturális intézmény, amelyik kifejezetten és meghatározó arányban a jelenlegi Magyarország határain túl élő honfitársaink számára teremt fórumot, és nemcsak Magyarországon, hanem szerte a világban.

A Nemzeti Összetartozás Napja (június 4.) és az intézmény fennállásának tízéves jubileuma alkalmából fényképek, plakátok és címlapok felvillantásával tekintünk vissza a Magyarság Háza első évtizedére.

A *Mi, magyarok* kiállítás megnyitóján

Prof. Dr. Szakály Sándor, a VERITAS Történetkutató Intézet főigazgatója a *Székelyek az első világháború harcterein* című kiállítás megnyitóján

Dr. Kántor Zoltán, a Nemzetpolitikai Kutatóintézet igazgatója a Kutatók éjszakáján a Magyarság Háza udvarán *Nemzetpolitikai gulyás* készítése közben

Ismerős Arcok-koncert a Szentháromság téren 2016-ban, a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából

Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtitkár és Csibi Krisztina, a Magyarság Háza igazgatója a Magyarság Háza tizedik születésnapja alkalmából tervezett ünnepi programsorozatról tartott sajtótájékoztatón

Böjti beszélgetés – Petrás Mária, Böjte Csaba, Pitti Katalin

A Magyarság Háza Irodalmi Szalonban Tóth Péter Lóránt *Lélek vagyok, élni szeretnék* című Radnóti-estje

KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY TÁMOGATÁSÁVAL
MINISZTERELNÖKSÉG NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG
BETHLEN GÁBOR Alap

MAGYARSÁG HÁZA
a kultúra színe-java
www.facebook.com/Magyarsag.Haza.2011